

Arrest

nr. 208 793 van 5 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake:

1. X
2. X
beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X
3. X
wettelijk vertegenwoordigd door X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Bruno SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X *alias* X, X, X en X, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Syrische en Jordaanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. STOROJENKO *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 september 1996 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 7 november 2013.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van eerste verzoekende partij op 26 november 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 5 december 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot inoverwegingname (meervoudige asielaanvraag). Eerste verzoekende partij werd gehoord op 27 maart 2014.

Op 7 november 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 februari 2015 ingetrokken. Eerste verzoekende partij werd opnieuw gehoord op 7 november 2017.

1.2. Tweede verzoekende partij, die verklaart van Syrische en Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 12 januari 2009 en heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 21 oktober 2013.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van tweede verzoekende partij op 24 oktober 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 25 oktober 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot inoverwegingname (meervoudige asielaanvraag). Tweede verzoekende partij werd gehoord op 20 februari 2014.

Op 7 november 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 februari 2015 ingetrokken. Tweede verzoekende partij werd opnieuw gehoord op 7 november 2017.

1.3. Derde verzoekende partij, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is in België geboren op 17 februari 2005 en heeft zich vluchteling verklaard op 7 november 2013.

Het dossier van derde verzoekende partij op 26 november 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar zij werd gehoord op 27 maart 2014.

Op 7 november 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 februari 2015 ingetrokken. Derde verzoekende partij werd opnieuw gehoord op 7 november 2017.

1.4. Op 21 december 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van M.A.M.H. *alias* A.S.N. (hierna: eerste bestreden beslissing):

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen is uw naam H.(...) M.(...), bent u een soennitische Arabier afkomstig uit Erbid (Jordanië) en beschikt u over de Jordaanse nationaliteit. U bent tot het derde middelbaar naar school gegaan. Hierna zou u het vak van automecaniciën geleerd hebben. U zou gedurende zes maanden in dienstverband gewerkt hebben in een garage. Vervolgens zou u samen met uw vader als landbouwer hebben gewerkt. Jullie verbouwden (water)meloenen. In 1996 besloot u Jordanië te verlaten en naar België te verhuizen. U had geen noemenswaardige problemen in Jordanië, maar u wilde gewoon naar het buitenland gaan.

Op 30 september 1996 diende u een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen dat u Irakees was en dat uw naam 'S.(...) N.(...) A.(...)' was. U diste een volledig verzonnen verhaal op, zo stelt u nu. Uw eerste asielaanvraag werd onontvankelijk verklaard door de DVZ op 14 oktober 1996. In dringend beroep verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de aanvraag onvankelijk op 20 maart 1997. Op 27 augustus 1998 nam het CGVS een

weigeringsbeslissing van de hoedanigheid van vluchteling omdat u niet was komen opdagen voor het gehoor ten gronde. Uw beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werd op 9 maart 1999 verworpen.

Op 27 januari 2000 diende u een regularisatieaanvraag in en op 27 augustus 2001 werd uw verblijf in België geregulariseerd.

In december 2004 huwde u met de toen (al naargelang de stukken van het dossier) 13 of 15-jarige R.(...) A.(...) H.(...). Jullie hebben twee kinderen: F.(...) (OV X en CG X) en I.(...).

Op 30 mei 2007 veroordeelde de Correctionele Rechtbank van Gent u tot een werkstraf van 180 uur wegens 'opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, tegen echtgenoot (...)'. Als gevolg van echtelijk geweld zou uw echtgenote vaak in vluchthuizen hebben verbleven.

In augustus 2008 zou u feitelijk gescheiden zijn van uw echtgenote, naar eigen zeggen omdat zij u had bedrogen.

Op 7 januari 2009 zou u in Denemarken een asielaanvraag hebben ingediend. U zou echter onmiddellijk zijn teruggekeerd naar België.

Op 16 april 2009 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist om uw verblijfsrecht in te trekken wegens 'identiteitsfraude die tot een verblijfsvoordeel heeft geleid'. Op 5 juni 2009 werd u een bevel om het grondgebied te verlaten, betekend. Ook in de hierop volgende periode zou uw vroegere echtgenote in een opvanghuis en een vluchthuis van Pag-asa hebben moeten onderduiken.

Op 7 oktober 2009 werd het u eerder toegekende probatieuitsstel door de rechtbank van eerste aanleg van Gent herroepen omdat u zich niet hield aan uw probatievoorwaarden en u ook kenbaar maakte dat u niet meer bereid was deze voorwaarden na te leven.

Uw ex-echtgenote diende een klacht in tegen u en vijftien in België wonende familieleden wegens 'mensensmokkel en identiteitsfraude'. Als gevolg hiervan werd u op 10 mei 2011 wegens 'valsheid in geschriften, gebruikmaking ervan, aanmatiging naam' tot een werkstraf van 180 uren en een geldboete veroordeeld (zie vonnis + communicatie DVZ 15.04.2013). Deze veroordeling zorgde ervoor dat u en een aantal familieleden jullie verblijfsrecht in België verloren.

Begin 2009 zou u een relatie zijn begonnen met A.(...) T.(...) M.(...) (OV X en CG X). Jullie hebben samen twee kinderen: M.(...) en H.(...).

Op 11 april 2013 werd uw ex-echtgenote in België vermoord. U beweert dat dit door toedoen was van haar broer en dit omwille van de eer van de familie die door haar losbandig gedrag zou zijn geschonden.

Op 15 april 2013 werd een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf door de Dienst Vreemdelingenzaken ongegrond verklaard.

In mei 2013 zou u hebben vernomen dat de familie van uw vermoorde ex-echtgenote u en uw kinderen ook naar het leven staat. U besloot dan ook om op 7 november 2013 een tweede asielaanvraag in te dienen. Deze tweede asielaanvraag werd op 5 december 2013 door het CGVS in overweging genomen.

Op 13 november 2014 betekende het Commissariaat-generaal u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd ingetrokken op 3 februari 2015. Een nieuw gehoor vond plaats op 7 november 2017.

B. Motivering

Niettegenstaande uw tweede asielaanvraag door het CGVS in overweging werd genomen, kan de hoedanigheid van vluchteling u niet worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag verklaarde 'S.(...) N.(...) A.(...)' te heten en te beschikken over de Iraakse nationaliteit. Het is op basis van deze identiteitsgegevens dat in 2001 uw verblijf in België werd geregulariseerd. Omdat later uitkwam dat u identiteitsfraude had gepleegd, dat u niet S.(...) N.(...) A.(...), maar wel H.(...) M.(...) heet en dat u niet over de Iraakse maar wel over de Jordaanse nationaliteit beschikte, werd door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist om uw verblijfsrecht in te trekken (zie beslissing artikel 9bis d.d. 15 april 2013). Hieruit blijkt dat u op intentionele wijze de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden. In het kader van uw tweede asielaanvraag geeft u deze feiten toe. U bevestigt H.(...) M.(...) te heten en niet S.(...) N.(...) A.(...) (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 1). U bevestigt verder ook in 1996 asiel te hebben aangevraagd onder valse identiteitsgegevens. U zou zich destijds hebben voorgedaan als een Iraaks afkomstig uit de provincie Anbar (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 8). U beaamt dat de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde volledig verzonnen waren (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 12). Door dit alles is uw geloofwaardigheid in zeer sterke mate aangetast.

De verklaringen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag aflegde, ondermijnen verder uw geloofwaardigheid. Zo ontkent u met stelligheid dat u ooit voor feiten inzake familiaal geweld bent veroordeeld geweest (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 62). Nochtans blijkt dat u op 30 mei 2007 een veroordeling in dit verband opliep, een vonnis dat werd genomen door de Correctionele Rechtbank van Gent (zie beslissing artikel 9 bis d.d. 15 april 2013). Later tijdens het gehoor verklaart u zich niet meer te kunnen herinneren of u in dit verband al dan niet werd veroordeeld, wat totaal niet kan worden geloofd (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vragen 130-132). U verklaarde vervolgens enkel te zijn veroordeeld wegens identiteitsfraude. U voegde er uitdrukkelijk aan toe niet voor andere feiten te zijn veroordeeld (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vragen 63-66). Nochtans blijkt dat u op 12 december 1997 wegens 'diefstal op heterdaad, met geweld of bedreiging' en wegens 'diefstal' tot een gevangenisstraf van 3 maanden en het betalen van een geldboete werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent en dat u later, op 5 maart 2013, door de Correctionele Rechtbank van Gent werd veroordeeld tot een geldboete wegens een inbreuk op de afvalstoffenwetgeving (zie administratief dossier). Wanneer u later tijdens het gehoor hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u uitdrukkelijk dat deze informatie niet klopt (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vragen 128 en 129). Uit deze verklaringen blijkt duidelijk dat u andermaal op intentionele wijze de asielinstanties tracht te misleiden door bepaalde feiten te verzwijgen of zelfs uitdrukkelijk te ontkennen. Uw geloofwaardigheid is dan ook totaal en op doorslaggevende wijze aangetast.

In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dat u in geval van terugkeer naar Jordanië zal worden gedood door de familie van uw ondertussen vermoorde ex-echtgenote. Uw vroegere vrouw zou volgens uw verklaringen vermoord zijn door haar broer omdat zij de familie-erf zou geschaad hebben. U houdt voor dat ook u moet vrezen het slachtoffer te worden van deze erewraak.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen aangaande het frauduleuze karakter van uw initiële verklaringen in België, dient ook bij dit verhaal reeds bij voorbaat het nodige voorbehoud te worden gemaakt.

Los daarvan, kunnen uw verklaringen in dit verband 'an sich' ook niet overtuigen. U zou van uw familie vernomen hebben dat uw ex-schoonfamilie u en uw kinderen naar het leven staat (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 88 en zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 83-85). Blijkt echter dat u dit gegeven op geen enkele manier kan staven. Jullie zouden reeds feitelijk gescheiden zijn sinds 2008. Dat u na zoveel jaar plots zou moeten vrezen dat uw ex-schoonfamilie u naar het leven staat, is weinig geloofwaardig. U haalt in ieder geval geen concrete elementen aan die deze vrees kunnen staven.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u zich in dit verband tijdens het gehoor van 7 november 2017 ernstig tegenspreekt. Aanvankelijk verklaart u dat u nooit persoonlijk bedreigd werd door de familie van uw ex-echtgenote, maar dat u enkel onrechtstreeks op de hoogte kwam van deze dreigementen via uw eigen familie in Jordanië die u in kennis stelde van de bedreigingen (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vraag 85 en gehoorverslag CGVS 27 maart 2014 vragen 88 tot 90 en 98). Ook op Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaringen meervoudige aanvraag, punt 15 en 18) stelde u uitdrukkelijk dat u via uw broer in Jordanië te weten kwam dat uw vroegere schoonfamilie u bedreigt. Later tijdens hetzelfde gehoor verklaarde u plots volledig in tegenspraak hiermee dat de vader van uw ex-echtgenote zeven à tien dagen na de moord rechtstreeks telefonisch contact met u heeft opgenomen. Hij zou u toen gezegd hebben dat u op dezelfde manier zal vermoord worden als zijn dochter en zou u verweten

hebben dat u niet voldoende zorg had gedragen voor haar en dat u haar alleen naar Brussel had laten gaan. Dat u de ene keer uitdrukkelijk beweert nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest en de andere keer beweert dat dit wél het geval was, is hoogst opmerkelijk (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 102-106). Aangezien dit de enige indicatie zou zijn dat u, als man, het slachtoffer dreigt te worden van deze zaak van eremoord roept het feit dat u zich hierover fundamenteel tegensprekt zeer ernstige vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.

Ook legde u erg opmerkelijke verklaringen af over het contact dat u nog met de vader van uw ex zou hebben gehad en diens houding ten aanzien van jullie feitelijke scheiding in 2008. U verklaarde dat u zelf contact opnam met haar vader naar aanleiding van de feitelijke scheiding. U zou hem gezegd hebben dat u niet langer de verantwoordelijkheid droeg over uw ex-echtgenote omdat zij u had verlaten. Haar vader zou hierop enkel verbaasd gereageerd hebben en verder niets gezegd hebben. Hierna zou hij nooit nog contact hebben opgenomen met u, tot zeven à tien dagen na de moord op uw ex-echtgenote, toen hij u met de dood zou hebben bedreigd. Het is evenwel bijzonder opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat de vader van uw ex-echtgenote geen enkele reactie zou hebben gehad bij het nieuws van de scheiding en dat jullie na dit ene gesprek nooit nog met elkaar enig contact zouden hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 95-104), temeer u aangeeft dat u een erg goede band met uw vroegere schoonfamilie had (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vraag 90).

Voorts is het opmerkelijk dat er klaarblijkelijk geen bemiddelingspoging heeft plaatsgevonden tussen uw familie en de familie van uw ex-schoonfamilie om het probleem ten aanzien van u op te lossen. Nochtans bevestigde u dat u en uw ex-schoonfamilie zich op dezelfde golflengte bevonden wat betreft het probleem van uw ex-echtgenote. Zowel uzelf als haar familie ervoeren haar (wat u noemt) losbandig gedrag als een aantasting van de familie-eer. U werd erop gewezen dat het dan een gemiste kans was dat jullie niet tot een bemiddeling zijn gekomen om het probleem te regelen. U antwoordde hierop dat haar familie zich te streng en te strikt opstelde en dus niet bereid was om naar u en uw familie te luisteren (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 92 en 93). Nochtans stelt u dat u steeds een goede band had met deze familie en bovendien zaten jullie op dezelfde lijn betreffende het niet aanvaarden van het gedrag van uw ex-echtgenote.

Het is in deze overigens opmerkelijk dat u op de vraag waarom haar broer haar vermoord heeft, aanvankelijk antwoordt: "Omwille van haar bedrog" (u vermoedt immers dat zij u in 2008 bedrogen heeft). Ermee geconfronteerd dat het toch wel vreemd overkomt dat haar broer haar zou vermoorden omdat zij u zou bedrogen hebben, krabbelt u meteen terug en zegt u: "Nee, dat klopt niet. Het is niet omwille van het feit dat ze mij bedrogen heeft, het was gewoon een kwestie van eremoord, maar hoe het precies zat weet ik niet" (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014 vragen 77 en 78).

Verder werd u gevraagd of u hier in België enige vrees koesterde ten aanzien van uw ex-schoonfamilie, gelet op het feit dat uw ex-echtgenote in België en niet in Jordanië om het leven is gebracht door haar eigen broer. U antwoordde dat dit niet het geval was: 'Ze zouden het niet doen, iemand naar hier sturen, maar zij wachten op mijn terugkeer. De Arabieren hun wraak vervalt nooit zelfs na 20 jaar nemen zij nog hun wraak' (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vraag 94). U geeft met dit antwoord evenwel geen overtuigende uitleg waarom uw ex-schoonfamilie klaarblijkelijk wel uw ex-echtgenote hier in België om het leven heeft gebracht, maar niet de moeite zou nemen om hetzelfde te doen met u, hoewel men u, althans volgens uw verklaringen, verantwoordelijk achtte voor het losbandige leven van uw ex-echtgenote.

Tenslotte is het zeer opmerkelijk dat u, althans zo beweert u, geen details kent over hoe uw ex-echtgenote precies is vermoord. U weet zelfs niet op welke wijze zij werd vermoord, zo beweert u (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014 vraag 119). U had nochtans eerder tijdens het gehoor verklaard dat de moord breed was uitgesmeerd in de verschillende Belgische media (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vragen 102, 103). Wanneer u werd gevraagd of u hierover dan niets had gelezen, antwoordde u dat u niet goed Nederlands kan lezen (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 120). Het is zeer weinig overtuigend dat u niet de minste informatie zou hebben over de omstandigheden van de moord. U zegt zelfs niet te weten of uw zoontje I.(...) al dan niet aanwezig was bij de moord op uw vrouw (zie gehoorverslag 27 maart 2014 vraag 110). Dat u van deze zaken niet op de hoogte zou zijn, roept zeer ernstige vraagtekens op.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geen geloof gehecht aan uw huidige verklaringen. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4,

§2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw asielrelaas legde u tijdens het gehoor van 27 maart 2014 een aantal administratieve documenten in verband met uw verblijfssituatie en die van uw kinderen en in verband met de identiteitsgegevens van uzelf en die van uw kinderen voor. Tijdens het gehoor van 7 november 2017 legde u nog het krantenartikel voor waarin werd verwezen naar de moord op uw ex-echtgenote. Verder nog een uittreksel uit het register der overlijdensakten waarin het overlijden van uw ex-echtgenote is opgenomen. Tenslotte legde u nog een aantal uittreksels uit het register van de burgerlijke stand voor betreffende de geboorte van uw twee jongste kinderen die u heeft met A.(...) T.(...) M.(...) en ook nog een vertaald uittreksel uit de burgerlijke stand van Jordanië betreffende uw eigen geboorte in Jordanië. Deze door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat in hoofde van uw partner A.(...) T.(...) M.(...) en in hoofde van uw zoon S.(...) F.(...) eveneens een weigeringsbeslissing van de hoedanigheid van vluchteling en subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van M.A.T. (hierna: tweede bestreden beslissing):

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Syrische en de Jordaanse nationaliteit, bent u van Palestijnse origine en heeft u altijd in Tel Shaab nabij Daraa (Syrië) gewoond. Uw beide ouders zouden evenwel in Jordanië, Erbid, zijn geboren. U bent tot het tweede middelbaar naar school gegaan. Hierna zou u gestopt zijn met school om uw vader te helpen in het voedingswinkeltje dat hij in Syrië uitbaatte. Twee jaar later zou uw vader het winkeltje hebben stopgezet, waarna u thuis bleef. In november 2008 besloot u Syrië te verlaten omdat uw vader u had uitgehuwelijkt aan een oudere man en u hier niet mee akkoord ging. U zou met het vliegtuig naar Turkije gereisd zijn. Twee weken later zou u naar Griekenland gereisd zijn. Vanuit Griekenland zou u naar Denemarken gereisd zijn, waar u op 7 januari 2009 aankwam. U zou in Denemarken een asielaanvraag hebben ingediend, dewelke werd afgewezen. Op 11 januari 2009 zou u met de auto naar België zijn gekomen.

Op 13 januari 2009 diende u in België een eerste asielaanvraag in. Op 10 maart 2009 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een weigeringsbeslissing. U werd immers geacht afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag aangezien u geen gevolg had gegeven aan de oproeping om u op 26 januari 2009 aan te bieden.

Op 11 oktober 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. Op 10 juni 2013 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) andermaal een weigeringsbeslissing. U had wederom geen gevolg gegeven aan de oproeping om u op 17 mei 2013 op hun diensten aan te bieden.

Op 21 oktober 2013 diende u een derde asielaanvraag in. U haalde twee problemen aan. U verwees enerzijds naar het probleem met uw familie naar aanleiding van uw weigerig te worden uitgehuwelijkt. Verder verwees u naar de algemene onveilige situatie in Syrië als gevolg van de aan de gang zijnde burgeroorlog.

U bent in België een relatie aangegaan met S.(...) N.(...) A.(...) (OV. X en CG X), van Jordaanse nationaliteit, die zich op 7 november 2013 een tweede maal vluchteling verklaarde. Samen hebben jullie twee kinderen.

Op 25 oktober 2013 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) uw derde asielaanvraag in overweging. Op 10 november 2014 betekende het Commissariaat-generaal u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 februari 2015 door het Commissariaat-generaal ingetrokken. U werd op 7 november 2017 nogmaals gehoord op het Commissariaat-generaal.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

U verklaarde een derde asielaanvraag te hebben ingediend omwille van twee redenen. Enerzijds wilde u niet terugkeren naar Syrië omdat in dit land een burgeroorlog aan de gang is. Anderzijds vreesde u nog steeds represailles vanwege bepaalde leden van uw familie omwille van het door u geweigerde huwelijk. U verklaarde naast de Syrische ook over de Jordaanse nationaliteit te beschikken (zie gehoorverslag CGVS 20 februari 2014, vragen 1-3). Het CGVS wijst er op dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van boven bedoelde vrees, niet wil invoeren (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder 'land van herkomst' in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit te worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de richtlijn 2011/95/EU. Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden, dus noch de Syrische, noch de Jordaanse, u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden.

U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Jordanië, noch dat u in geval van een terugkeer naar Jordanië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U verklaarde bij aanvang van uw asielaanvraag immers uitdrukkelijk dat u in Jordanië geen problemen heeft, terwijl redelijkerwijze wel van u verwacht kan worden dat u dit expliciet zou melden indien u een vrees voor vervolging zou hebben ten aanzien van Jordanië of indien u in geval van een terugkeer naar Jordanië een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Later tijdens het gehoor verklaarde u nooit te hebben overwogen om naar Jordanië te vluchten. U vreesde immers dat uw familie voor wie u uit Syrië bent gevlucht u ook in dit land zou kunnen vinden. Op de vraag of u hiertoe concrete aanwijzingen heeft, diende u toe te geven dat u die niet heeft (zie gehoorverslag CGVS 20 februari 2014, vragen 51-55). U voegde er nog aan toe niemand in Jordanië te kennen en daar niet over een huis te beschikken. Het leek u dan ook bijzonder moeilijk te zijn om u daar te vestigen, ook al beschikt u over de nationaliteit van Jordanië (zie gehoorverslag CGVS 20 februari 2014, vraag 55). Deze uitleg kan absoluut niet overtuigen, niet in het minst omdat uit uw verklaringen blijkt dat de man met wie u hier in België een duurzame relatie heeft en met wie u twee kinderen heeft, namelijk S.(...) N.(...) A.(...) (alias H.(...) M.(...)), over de Jordaanse nationaliteit beschikt en daar lange tijd heeft gewoond (zie gehoorverslag man 27 maart 2014, vragen 56-67). Het is dan ook niet duidelijk waarom u en uw huidige partner zich niet terug in Jordanië - het land waarvan jullie allebei de nationaliteit bezitten - zouden kunnen vestigen. De verklaringen in verband met de problemen die uw partner beweert te hebben gehad of te zullen hebben in Jordanië werden immers niet geloofwaardig bevonden. Daarenboven blijkt ook dat u drie zussen heeft die Jordanië woonachtig zijn, namelijk in Erbid en in Amman (zie vragenlijst DVZ, d.d. 21 oktober 2013, vraag 17, p. 7).

Het is overigens zeer opmerkelijk dat u enerzijds uw familie en uw stam zou ontvlucht zijn uit vrees voor een gedwongen huwelijk, terwijl u zich anderzijds nota bene vestigt in Gent bij leden van uw eigen familie die allen eveneens oorspronkelijk afkomstig zijn uit Erbid, Jordanië (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 17-27). Ook dit roept vraagtekens op bij uw verklaringen.

Los van bovenstaande dient ook op het volgende te worden gewezen. Zo blijkt uit het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), d.d. 21 oktober 2013, dat u in januari 2009 al in Denemarken een eerste asielaanvraag heeft ingediend en dat u toen gebruik maakte van een andere identiteit. U deed er zich voor als 'M.(...) F.(...) F.(...)' i.p.v. A.(...) T.(...) M.(...). De loutere vaststelling dat u gebruik

maakt van verschillende identiteiten komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Meer zelfs, u gaf toe dat u uw Jordaanse paspoort in Denemarken heeft verscheurd opdat ze uw ware identiteit niet te weten zouden komen (zie vragenlijst DVZ, d.d. 21 oktober 2013, vraag 26, p. 10). Hieraan gekoppeld ook het feit dat u, ondanks twee eerdere asielaanvragen, nooit inging op de uitnodiging van de DVZ om uw asielmotieven uiteen te zetten, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door u aangehaalde vrees voor vervolging en uw nood aan bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw Jordaanse identiteitskaart en een kopie van een "family registration card". Tijdens het gehoor van 7 november legde u nog kopies voor van uw familiesamenstelling, van een uittreksel uit de burgerlijke stand en van uw geboorteakte. Deze documenten bevestigen dat u de Jordaanse nationaliteit en de Syrische nationaliteit heeft. Dit staat hier evenwel niet ter discussie. De door u voorgelegde documenten zijn dan ook niet van aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van F.S. (hierna derde bestreden beslissing):

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u H.(...) F.(...), bent u op 17 februari 2005 geboren in België en beschikt u over de Jordaanse nationaliteit. U gaat in Gent naar school. Uw moeder R.(...) A.(...) H.(...) is in april 2013 overleden. U weet niet wat de reden is van haar overlijden. Uw vader S.(...) N.(...) A.(...) (OV.X en CG X), van Jordaanse nationaliteit, diende ook een asielaanvraag in. U weet niet waarom uw vader een asielaanvraag indiende en baseerde zich volledig op datgene wat hij heeft verklaard:

Volgens uw verklaringen is uw naam H.(...) M.(...), bent u een soennitische Arabier afkomstig uit Erbid (Jordanië) en beschikt u over de Jordaanse nationaliteit. U bent tot het derde middelbaar naar school gegaan. Hierna zou u het vak van automecaniciën geleerd hebben. U zou gedurende zes maanden in dienstverband gewerkt hebben in een garage. Vervolgens zou u samen met uw vader als landbouwer hebben gewerkt. Jullie verbouwden (water)meloenen. In 1996 besloot u Jordanië te verlaten en naar België te verhuizen. U had geen noemenswaardige problemen in Jordanië, maar u wilde gewoon naar het buitenland gaan.

Op 30 september 1996 diende u een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen dat u Irakees was en dat uw naam 'S.(...) N.(...) A.(...)' was. U diste een volledig verzonnen verhaal op, zo stelt u nu. Uw eerste asielaanvraag werd onontvankelijk verklaard door de DVZ op 14 oktober 1996. In dringend beroep verklaarde het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de aanvraag onvankelijk op 20 maart 1997. Op 27 augustus 1998 nam het CGVS een weigeringsbeslissing van de hoedanigheid van vluchteling omdat u niet was komen opdagen voor het gehoor ten gronde. Uw beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werd op 9 maart 1999 verworpen.

Op 27 januari 2000 diende u een regularisatieaanvraag in en op 27 augustus 2001 werd uw verblijf in België geregulariseerd.

In december 2004 huwde u met de toen (al naargelang de stukken van het dossier) 13 of 15-jarige R.(...) A.(...) H.(...). Jullie hebben twee kinderen: F.(...) (OV X en CG X) en I.(...).

Op 30 mei 2007 veroordeelde de Correctionele Rechtbank van Gent u tot een werkstraf van 180 uur wegens 'opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, tegen echtgenoot (...)'. Als gevolg van echtelijk geweld zou uw echtgenote vaak in vluchthuizen hebben verbleven.

In augustus 2008 zou u feitelijk gescheiden zijn van uw echtgenote, naar eigen zeggen omdat zij u had bedrogen.

Op 7 januari 2009 zou u in Denemarken een asielaanvraag hebben ingediend. U zou echter onmiddellijk zijn teruggekeerd naar België.

Op 16 april 2009 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist om uw verblijfsrecht in te trekken wegens 'identiteitsfraude die tot een verblijfsvoordeel heeft geleid'. Op 5 juni 2009 werd u een bevel om het grondgebied te verlaten, betekend. Ook in de hierop volgende periode zou uw vroegere echtgenote in een opvanghuis en een vluchthuis van Pag-asa hebben moeten onderduiken.

Op 7 oktober 2009 werd het u eerder toegekende probatieuitsstel door de rechtbank van eerste aanleg van Gent herroepen omdat u zich niet hield aan uw probatievoorwaarden en u ook kenbaar maakte dat u niet meer bereid was deze voorwaarden na te leven.

Uw ex-echtgenote diende een klacht in tegen u en vijftien in België wonende familieleden wegens 'mensensmokkel en identiteitsfraude'. Als gevolg hiervan werd u op 10 mei 2011 wegens 'valsheid in geschriften, gebruikmaking ervan, aanmatiging naam' tot een werkstraf van 180 uren en een geldboete veroordeeld (zie vonnis + communicatie DVZ 15.04.2013). Deze veroordeling zorgde ervoor dat u en een aantal familieleden jullie verblijfsrecht in België verloren.

Begin 2009 zou u een relatie zijn begonnen met A.(...) T.(...) M.(...) (OV X en CG X). Jullie hebben samen twee kinderen: M.(...) en H.(...).

Op 11 april 2013 werd uw ex-echtgenote in België vermoord. U beweert dat dit door toedoen was van haar broer en dit omwille van de eer van de familie die door haar losbandig gedrag zou zijn geschonden.

Op 15 april 2013 werd een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf door de Dienst Vreemdelingenzaken ongegrond verklaard.

In mei 2013 zou u hebben vernomen dat de familie van uw vermoorde ex-echtgenote u en uw kinderen ook naar het leven staat. U besloot dan ook om op 7 november 2013 een tweede asielaanvraag in te dienen. Deze tweede asielaanvraag werd op 5 december 2013 door het CGVS in overweging genomen.

Op 13 november 2014 betekende het Commissariaat-generaal u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd ingetrokken op 3 februari 2015. Een nieuw gehoor vond plaats op 7 november 2017.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen. U baseert zich op dezelfde feiten als die van uw vader, die een tweede asielaanvraag heeft ingediend. Deze beslissing luidt als volgt:

Niettegenstaande uw tweede asielaanvraag door het CGVS in overweging werd genomen, kan de hoedanigheid van vluchteling u niet worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag verklaarde 'S.(...) N.(...) A.(...)' te heten en te beschikken over de Iraakse nationaliteit. Het is op basis van deze identiteitsgegevens dat in 2001 uw verblijf in België werd geregulariseerd. Omdat later uitkwam dat u identiteitsfraude had gepleegd, dat u niet S.(...) N.(...) A.(...), maar wel H.(...) M.(...) heet en dat u niet over de Iraakse maar wel over de Jordaanse nationaliteit beschikte, werd door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist om uw verblijfsrecht in te trekken (zie beslissing artikel 9bis d.d. 15 april 2013). Hieruit blijkt dat u op intentionele wijze de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden. In het kader van uw tweede asielaanvraag geeft u deze feiten toe. U bevestigt H.(...) M.(...) te heten en niet S.(...) N.(...) A.(...) (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 1). U bevestigt verder ook in 1996 asiel te hebben aangevraagd onder valse identiteitsgegevens. U zou zich destijds hebben voorgedaan als een Irakees afkomstig uit de provincie Anbar (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 8). U beaamde dat de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde volledig verzonnen waren (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 12). Door dit alles is uw geloofwaardigheid in zeer sterke mate aangetast.

De verklaringen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag aflegde, ondermijnen verder uw geloofwaardigheid. Zo ontkent u met stelligheid dat u ooit voor feiten inzake familiaal geweld bent veroordeeld geweest (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 62). Nochtans blijkt dat u op 30 mei 2007 een veroordeling in dit verband opliep, een vonnis dat werd genomen door de Correctionele Rechtbank van Gent (zie beslissing artikel 9 bis d.d. 15 april 2013). Later tijdens het gehoor verklaart u zich niet meer te kunnen herinneren of u in dit verband al dan niet werd veroordeeld, wat totaal niet kan worden geloofd (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vragen 130-132). U verklaarde vervolgens enkel te zijn veroordeeld wegens identiteitsfraude. U voegde er uitdrukkelijk aan toe niet voor andere feiten te zijn veroordeeld (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vragen 63-66). Nochtans blijkt dat u op 12 december 1997 wegens 'diefstal op heterdaad, met geweld of bedreiging' en wegens 'diefstal' tot een gevangenisstraf van 3 maanden en het betalen van een geldboete werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent en dat u later, op 5 maart 2013, door de Correctionele Rechtbank van Gent werd veroordeeld tot een geldboete wegens een inbreuk op de afvalstoffenwetgeving (zie administratief dossier). Wanneer u later tijdens het gehoor hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u uitdrukkelijk dat deze informatie niet klopt (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vragen 128 en 129). Uit deze verklaringen blijkt duidelijk dat u andermaal op intentionele wijze de asielinstanties tracht te misleiden door bepaalde feiten te verzwijgen of zelfs uitdrukkelijk te ontkennen. Uw geloofwaardigheid is dan ook totaal en op doorslaggevende wijze aangetast.

In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dat u in geval van terugkeer naar Jordanië zal worden gedood door de familie van uw ondertussen vermoorde ex-echtgenote. Uw vroegere vrouw zou volgens uw verklaringen vermoord zijn door haar broer omdat zij de familie-eer zou geschaad hebben. U houdt voor dat ook u moet vrezen het slachtoffer te worden van deze erewraak.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen aangaande het frauduleuze karakter van uw initiële verklaringen in België, dient ook bij dit verhaal reeds bij voorbaat het nodige voorbehoud te worden gemaakt.

Los daarvan, kunnen uw verklaringen in dit verband 'an sich' ook niet overtuigen. U zou van uw familie vernomen hebben dat uw ex-schoonfamilie u en uw kinderen naar het leven staat (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 88 en zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 83-85). Blijkt echter dat u dit gegeven op geen enkele manier kan staven. Jullie zouden reeds feitelijk gescheiden zijn sinds 2008. Dat u na zoveel jaar plots zou moeten vrezen dat uw ex-schoonfamilie u naar het leven staat, is weinig geloofwaardig. U haalt in ieder geval geen concrete elementen aan die deze vrees kunnen staven.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u zich in dit verband tijdens het gehoor van 7 november 2017 ernstig tegenspreekt. Aanvankelijk verklaart u dat u nooit persoonlijk bedreigd werd door de familie van uw ex-echtgenote, maar dat u enkel onrechtstreeks op de hoogte kwam van deze dreigementen via uw eigen familie in Jordanië die u in kennis stelde van de bedreigingen (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vraag 85 en gehoorverslag CGVS 27 maart 2014 vragen 88 tot 90 en 98). Ook op Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaringen meervoudige aanvraag, punt 15 en 18) stelde u uitdrukkelijk dat u via uw broer in Jordanië te weten kwam dat uw vroegere schoonfamilie u bedreigt. Later tijdens hetzelfde gehoor verklaarde u plots volledig in tegenspraak hiermee dat de vader van uw ex-echtgenote zeven à tien dagen na de moord rechtstreeks telefonisch contact met u heeft opgenomen. Hij zou u toen gezegd hebben dat u op dezelfde manier zal vermoord worden als zijn dochter en zou u verweten hebben dat u niet voldoende zorg had gedragen voor haar en dat u haar alleen naar Brussel had laten gaan. Dat u de ene keer uitdrukkelijk beweert nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest en de andere keer beweert dat dit wél het geval was, is hoogst opmerkelijk (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 102-106). Aangezien dit de enige indicatie zou zijn dat u, als man, het slachtoffer dreigt te worden van deze zaak van eremoord roept het feit dat u zich hierover fundamenteel tegensprekt zeer ernstige vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.

Ook legde u erg opmerkelijke verklaringen af over het contact dat u nog met de vader van uw ex zou hebben gehad en diens houding ten aanzien van jullie feitelijke scheiding in 2008. U verklaarde dat u zelf contact opnam met haar vader naar aanleiding van de feitelijke scheiding. U zou hem gezegd hebben dat u niet langer de verantwoordelijkheid droeg over uw ex-echtgenote omdat zij u had verlaten. Haar vader zou hierop enkel verbaasd gereageerd hebben en verder niets gezegd hebben. Hierna zou hij nooit nog contact hebben opgenomen met u, tot zeven à tien dagen na de moord op uw ex-echtgenote, toen hij u met de dood zou hebben bedreigd. Het is evenwel bijzonder opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat de vader van uw ex-echtgenote geen enkele reactie zou hebben gehad bij het

nieuws van de scheiding en dat jullie na dit ene gesprek nooit nog met elkaar enig contact zouden hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 95-104), temeer u aangeeft dat u een erg goede band met uw vroegere schoonfamilie had (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vraag 90).

Voorts is het opmerkelijk dat er klaarblijkelijk geen bemiddelingspoging heeft plaatsgevonden tussen uw familie en de familie van uw ex-schoonfamilie om het probleem ten aanzien van u op te lossen. Nochtans bevestigde u dat u en uw ex-schoonfamilie zich op dezelfde golflengte bevonden wat betreft het probleem van uw ex-echtgenote. Zowel uzelf als haar familie ervoeren haar (wat u noemt) losbandig gedrag als een aantasting van de familie-eer. U werd erop gewezen dat het dan een gemiste kans was dat jullie niet tot een bemiddeling zijn gekomen om het probleem te regelen. U antwoordde hierop dat haar familie zich te streng en te strikt opstelde en dus niet bereid was om naar u en uw familie te luisteren (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vragen 92 en 93). Nochtans stelt u dat u steeds een goede band had met deze familie en bovendien zaten jullie op dezelfde lijn betreffende het niet aanvaarden van het gedrag van uw ex-echtgenote.

Het is in deze overigens opmerkelijk dat u op de vraag waarom haar broer haar vermoord heeft, aanvankelijk antwoordt: "Omwille van haar bedrog" (u vermoedt immers dat zij u in 2008 bedrogen heeft). Ermee geconfronteerd dat het toch wel vreemd overkomt dat haar broer haar zou vermoorden omdat zij u zou bedrogen hebben, krabbelt u meteen terug en zegt u: "Nee, dat klopt niet. Het is niet omwille van het feit dat ze mij bedrogen heeft, het was gewoon een kwestie van eremoord, maar hoe het precies zat weet ik niet" (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014 vragen 77 en 78).

Verder werd u gevraagd of u hier in België enige vrees koesterde ten aanzien van uw ex-schoonfamilie, gelet op het feit dat uw ex-echtgenote in België en niet in Jordanië om het leven is gebracht door haar eigen broer. U antwoordde dat dit niet het geval was: 'Ze zouden het niet doen, iemand naar hier sturen, maar zij wachten op mijn terugkeer. De Arabieren hun wraak vervalt nooit zelfs na 20 jaar nemen zij nog hun wraak' (zie gehoorverslag CGVS 7 november 2017, vraag 94). U geeft met dit antwoord evenwel geen overtuigende uitleg waarom uw ex-schoonfamilie klaarblijkelijk wel uw ex-echtgenote hier in België om het leven heeft gebracht, maar niet de moeite zou nemen om hetzelfde te doen met u, hoewel men u, althans volgens uw verklaringen, verantwoordelijk achtte voor het losbandige leven van uw ex-echtgenote.

Tenslotte is het zeer opmerkelijk dat u, althans zo beweert u, geen details kent over hoe uw ex-echtgenote precies is vermoord. U weet zelfs niet op welke wijze zij werd vermoord, zo beweert u (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014 vraag 119). U had nochtans eerder tijdens het gehoor verklaard dat de moord breed was uitgesmeerd in de verschillende Belgische media (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vragen 102, 103). Wanneer u werd gevraagd of u hierover dan niets had gelezen, antwoordde u dat u niet goed Nederlands kan lezen (zie gehoorverslag CGVS 27 maart 2014, vraag 120). Het is zeer weinig overtuigend dat u niet de minste informatie zou hebben over de omstandigheden van de moord. U zegt zelfs niet te weten of uw zoontje I.(...) al dan niet aanwezig was bij de moord op uw vrouw (zie gehoorverslag 27 maart 2014 vraag 110). Dat u van deze zaken niet op de hoogte zou zijn, roept zeer ernstige vraagtekens op.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geen geloof gehecht aan uw huidige verklaringen. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw asielrelaas legde u tijdens het gehoor van 27 maart 2014 een aantal administratieve documenten in verband met uw verblijfssituatie en die van uw kinderen en in verband met de identiteitsgegevens van uzelf en die van uw kinderen voor. Tijdens het gehoor van 7 november 2017 legde u nog het krantenartikel voor waarin werd verwezen naar de moord op uw ex-echtgenote. Verder nog een uittreksel uit het register der overlijdensakten waarin het overlijden van uw ex-echtgenote is opgenomen. Tenslotte legde u nog een aantal uittreksels uit het register van de burgerlijke stand voor betreffende de geboorte van uw twee jongste kinderen die u heeft met A.(...) T.(...) M.(...) en ook nog een vertaald uittreksel uit de burgerlijke stand van Jordanië betreffende uw eigen geboorte in Jordanië. Deze door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat in hoofde van uw partner A.(...)

T.(...) M.(...) en in hoofde van uw zoon S.(...) F.(...) eveneens een weigeringsbeslissing van de hoedanigheid van vluchteling en subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

Derhalve kan u evenmin de status van vluchteling of deze van subsidiaire bescherming worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsverplichting, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsverplichting, het redelijkheidsbeginsel, het fair-play beginsel, het non bis in idem beginsel, artikel 4 van het Zevende aanvullend protocol EVRM, artikel 57 §1 van het Wetboek van Strafvordering, namelijk het geheim van het gerechtelijk onderzoek, artikel 3 van het Europees Verdrag inzake de uitoefening van de Rechten van het Kind (EVRK), artikel 24.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese en artikel 22bis van de Grondwet, geven verzoekers vooreerst een uitgebreide theoretische uiteenzetting omtrent de in het middel aangehaalde bepalingen en voeren hierbij aan dat geen rekening werd gehouden met alle persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker zoals wordt voorgeschreven door artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie, tot haar conclusie is gekomen, dat er geen afdoende verwijzingen zijn naar de individuele situatie en bepaalde essentiële aspecten van de geuite vrees, dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijft verwijzen naar de eerste asielaanvraag en in het begin van de eerste bestreden beslissing al stelt dat de eerste verzoekende partij niet geloofwaardig is, wat wijst op een duidelijke vooringenomenheid, dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met het beginsel dat niemand twee maal bestraft of berecht mag worden voor dezelfde feiten en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van eerste verzoekende partij verwacht dat zij informatie kan geven over de precieze omstandigheden over de moord op haar ex-echtgenote, aan welke bewijslast zij echter onmogelijk kan voldoen aangezien het gerechtelijk onderzoek nog loopt en zij derhalve geen informatie kan verkrijgen. Vervolgens ondernemen verzoekers een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen.

Aangaande de identiteitsfraude van eerste verzoekende partij wordt het volgende uiteengezet: *"In de bestreden beslissing stelt het Commissariaat-generaal dat de verzoeker eerder heeft geprobeerd om de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, waardoor zijn geloofwaardigheid bij de huidige asielaanvraag al a priori is aangetast.*

De verzoeker kan hiermee niet akkoord gaan.

a)

De verzoeker ontkent niet dat hij identiteitsfraude heeft gepleegd en in het verleden geprobeerd heeft de Belgische asielinstanties te misleiden.

Zijn asielaanvraag werd afgewezen maar hij werd op datum van 27 augustus 2001 geregulariseerd onder zijn valse identiteit en nationaliteit nl. S.(...), N.(...), A.(...) van Iraakse nationaliteit.

Zoals hoger vermeld kwam deze fraude aan het licht en de Dienst Vreemdelingenzaken besliste op datum van 16/04/2009 om het verblijf van de eerste verzoeker in te trekken.

Daarnaast werd de verzoeker op 10 mei 2011 veroordeeld tot een werkstraf van 180 uren en een geldboete wegens 'valsheid in geschrifte, gebruikmaking ervan en aanmatiging naam'.

Deze veroordeling zorgde ervoor dat de verzoeker en zijn familieleden hun verblijfsrecht in België verloren.

Sinds de intrekking van het verblijf is ondertussen al bijna 9 jaar verstreken en verzoeker heeft zich weldegelijk kunnen bezinnen over zijn keuzes uit het verleden.

Hij heeft dan ook oprecht spijt en heeft uitdrukkelijk de wil geuit om te willen leven met zijn echte identiteit.

Bij de huidige asielaanvraag is hij dan ook van in het begin duidelijk geweest over zijn echte identiteit.

(...)

Daarnaast heeft de eerste verzoeker een straf gekregen die hij heeft ondergaan.

Ten eerste raakte hij zijn verblijfsrecht kwijt en heeft hij zijn werkstraf uitgevoerd en de geldboete betaald.

Het Commissariaat-generaal oordeelt duidelijk vooringenomen over de asielaanvraag van de eerste verzoeker en stelt zijn verklaringen al van in het begin ter discussie.

Een dergelijke vooringenomenheid is een schending van het 'fair-play'-beginsel en het beginsel van 'non bis in idem'.

De verzoeker heeft immers zijn straf al ondergaan.

b)

Bovenstaande vooringenomenheid blijkt ook duidelijk uit het volgende onderdeel van de bestreden beslissing.

Het Commissariaat-generaal stelt namelijk dat de verzoeker ten stelligste zou ontkennen dat hij veroordeeld is geweest voor familiaal geweld.

Het Commissariaat-generaal verwijst dan ook naar een veroordeling van de Correctionele rechtbank te Gent dd. 30/05/2007.

Het Commissariaat-generaal gaat echter voorbij aan het feit dat de verzoeker hier weldegelijk over spreekt en toegeeft dat hij veroordeeld is geweest:

"-Dan blijkt uit het dossier dat uw vrouw het slachtoffer is geweest van huishoudelijk geweld?

1 keer en ik ben ervoor gestraft. Ik was 1 week vastgehouden en sindsdien heb ik haar nooit meer geslagen en ik zei tegen haar doe maar wat je wil. Ik heb haar geslagen uit jaloezie, niet omdat ik haar niet graag zag ik hield van haar."

(zie M.(...) H.(...) CGVS II vraag 34)

"-Is er ooit het verwijt geweest van de vader bvb dat u niet goed bent geweest voor uw vrouw en dat zij u daarom heeft verlaten?

Zou kunnen dat zij idd zo denken. Ze hebben me toen gezegd je moet haar beter behandelen.

-Wanneer is dat gezegd geweest? Toen ik vrijgelaten ben: haar vader heeft het me toen gezegd: probeer een goede relatie te behouden respect te tonen je moet haar met liefde behandelen en ik heb dat ook gedaan. De rechter heeft met toen gezegd durf haar nooit meer te slaan en ik heb dat idd ook beloofd om haar nooit meer te slaan. [...]"

-Wanneer was het dat u heeft vastgezeten voor huishoudelijk geweld?

Ik weet het niet meer concreet: het was in 2006 zeker ik vermoed in de zevende maand."

(zie M.(...) H.(...) CGVS II vragen 121-123)

De verzoeker geeft toe dat hij veroordeeld is geweest voor familiaal geweld en heeft zijn straf dan ook ondergaan.

Het Commissariaat-generaal haalt er verder nog de volgende veroordelingen aan:

o Veroordeling op 12/12/1997 wegens diefstal met geweld of bedreigingen door correctionele rechtbank van Gent tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een het betalen van een geldboete;

o Veroordeling op 05/03/2013 wegens inbreuk op de afvalstoffenwetgeving door de correctionele rechtbank van Gent tot een geldboete.

Het is voor de verzoeker dan ook niet duidelijk wat deze veroordelingen met zijn asielrelaas te maken hebben. De gevangenisstraf uitgesproken op 12/12/1997 dateert van meer dan 20 jaar geleden.

Het Commissariaat-generaal stelt dan ook onterecht dat de verzoeker "andermaal op intentionele wijze de asielinstanties tracht te misleiden".

De verzoeker kan zich niet van de indruk ontdoen dat het Commissariaat-generaal zijn dossier met vooringenomenheid behandelt omwille van zijn identiteitsfraude in het verleden.

Hij verwijst dan ook naar de expliciete motivering in de bestreden beslissing:

"In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dat u in geval van terugkeer naar Jordanië zal worden gedood door de familie van uw ondertussen vermoorde ex-echtgenote. Uw vroegere vrouw zou volgens uw verklaringen vermoord zijn door haar broer omdat zij de familie-erf zou geschaad hebben. U houdt voor dat ook u moet vrezen het slachtoffer te worden van deze erewraak.

Rekening houdende met bovenstaande opmerkingen aangaande het frauduleuze karakter van uw initiële verklaringen in België, dient ook bij dit **verhaal** reeds bij voorbaat het nodige voorbehoud te worden gemaakt."

Het Commissariaat-generaal stelt zelfs in de bestreden beslissing dat het gaat om een 'verhaal' waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal het relaas van de verzoeker niet serieus neemt.

Er wordt dan ook een disproportionele bewijslast gelegd op de verzoeker die al van in het begin niet als geloofwaardig wordt bestempeld.

Het Commissariaat-generaal schendt duidelijk het 'fair-play'-beginsel en het 'non bis in idem'-beginsel, nu de frauduleuze verklaringen van de verzoeker van meer dan 20 jaar geleden, waarvoor hij zijn straf heeft ondergaan, nog steeds invloed hebben op de huidige asielaanvraag."

Aangaande de precieze omstandigheden van de moord op de ex-echtgenote van eerste verzoekende partij wordt als volgt geargumenteed: "Het Commissariaat-generaal vindt het in de bestreden beslissing zeer opmerkelijk dat de verzoeker niet weet op welke wijze zijn ex-echtgenote vermoord is of wat het mogelijk motief was van de dader waarvan de verzoeker vermoedt dat het haar broer was.

Verder stelt het Commissariaat-generaal dat het zeer weinig waarschijnlijk is dat de verzoeker dit niet weet omdat de moord ook breed uitgesmeerd zou zijn in de pers.

Dit roept volgens het Commissariaat-generaal dan ook ernstige vraagtekens op.

De verzoeker gaat niet akkoord met een dergelijke motivering.

a) Bewijs via lopend gerechtelijk onderzoek

Het Commissariaat-generaal vraagt de verzoeker naar een bewijs dat hij onmogelijk kan verschaffen. Er is een immers een strafonderzoek lopende naar de moord op de ex-echtgenote van de verzoeker.

Dit blijkt uit de volgende stukken uit het administratief dossier die de verzoeker voor de volledigheid bij huidig verzoekschrift toevoegt.

o Het gaat om een faxbericht van het CAW Transithuis te Gent dd. 16/09/2014 (zie stuk4).

o Uit de bijlagen bij het faxbericht kan afgeleid worden dat de verzoeker om inlichtingen heeft gevraagd en vernomen dat er een gerechtelijk onderzoek lopende is onder leiding van onderzoeksrechter D.(...) B.(...) (referte 13/47).

Deze zaak is ook gekend bij het Parket van de procureur des Konings Brussel met referte, 30.FD.100767/13.

Uit het faxbericht van het CAW kan verder afgeleid worden dat er een internationaal aanhoudingsbevel is verstuurd om de broer van de ex-echtgenote van de verzoeker uit te leveren, maar de Jordaanse autoriteiten wensen niet mee te werken.

Volgens de onderzoeksrechter kan het Commissariaat-generaal het internationaal aanhoudingsbevel nagaan bij het Ministerie van Justitie.

Op heden heeft het kabinet van de onderzoeksrechter bevestigd dat het onderzoek nog lopende is.

Voorts blijkt uit het verslag van het gehoor dd. 07/11/2017 dat het Commissariaat-generaal op de hoogte is van het feit dat het gerechtelijk onderzoek nog lopende is.

"-Hier in België wordt er nog een gerechtelijk onderzoek gevoerd?

Ik weet het niet: u zou het de politie moeten vragen zij weten beter

-Wij hebben het de politie gevraagd en ze zeggen dat er nog steeds een gerechtelijk onderzoek lopende is?

Ik weet het niet."

(zie M.(...) H.(...) CGVS II vraag 41-42)

De verzoeker wijst dan ook op het principe van het geheim van het gerechtelijk onderzoek vervat in artikel 57 § 1 Sv.

Overeenkomstig dit principe is iedereen die beroepsmatig betrokken is bij het gerechtelijk onderzoek tot geheimhouding verplicht.

De eerste verzoeker heeft dus geen informatie over de precieze omstandigheden van de moord op zijn ex-echtgenote en kan deze dan ook onmogelijk verkrijgen omdat dit valt onder het geheim van het gerechtelijk onderzoek.

Het is bijgevolg niet ernstig en uiterst onredelijk dat het Commissariaat-generaal het de verzoeker kwalijk neemt dat hij geen precieze informatie kan geven over de moord op zijn vrouw, terwijl het Commissariaat-generaal op de hoogte is dat er een gerechtelijk onderzoek loopt.

De vraagstelling van het Commissariaat-generaal op het eerste gehoor dd. 27/03/2014 getuigt dan ook van weinig realiteitszin:

"-Maar kan u wat dat betreft daar iets van voorleggen?

Ik heb vandaag geen bewijzen

-Kan u dat dan niet aantonen dat de broer is gearresteerd nav de moord op zijn zus?

Nee dat kan ik u niet geven. Het bewijs ligt hier in België in dit land, het feit dat hij speciaal naar België is gekomen en die feiten heeft gepleegd.

[...]

-Nochtans is dat wel belangrijk voor u; u zou bvb uw advocaat kunnen inschakelen om bewijzen te bekomen ivm de moord op uw exvrouw en het feit dat haar broer hiervoor verantwoordelijk was? Er stond hier wel in de media, in de kranten dat de broer is diegene die haar heeft vermoord.

-Dan kan dat toch niet zo moeilijk zijn om daar op zijn minst bewijzen van voor te leggen? Bewijzen.

-Van die krantenartikelen en van de andere media?

Ik vertel u de waarheid. Ik ga proberen om naar de politie te gaan om een bewijs voor te leggen dat zegt dat de broer diegene is die haar vermoord had en dat is de waarheid.

-Dat is wel cruciaal, want u haalt eigenlijk twee dingen aan: 1 mijn vrouw is vermoord door haar broer in België en dan ten tweede ik word ook samen met mijn kinderen met de dood bedreigd?

Kunnen jullie zelf niet contact leggen met de politie en aan hen vragen om documenten voor te leggen i.v.m. met de moord op mijn ex-vrouw. Dan is er een rechtstreeks contact.

-Het is eerder aan u om de feiten die u aanhaalt te bewijzen?

Ik ga naar de politie en ik ga vragen het dossier over te maken inzake de moordzaak. In de media stond toen uitdrukkelijk. Nadat ze vermoord was, hebben ze mij verhoord en ze vroegen ook of ik de foto van de broer herkende. Alle vragen die ze stelden gingen over de broer"

(zie M.(...) H.(...) CGVSI vragen 99-106)

Het is duidelijk dat het Commissariaat-generaal het onmogelijke vraagt, het gerechtelijk onderzoek is immers geheim.

Overeenkomstig de artikelen 21bis j° 61ter Sv. kan een persoon die een verklaring van benadeelde persoon heeft afgelegd vragen, om lopende het gerechtelijk onderzoek, inzage en eventuele kopij name van een dossier te verkrijgen.

De onderzoeksrechter oordeelt echter nog altijd soeverein of hij de inzage toestaat.

Het Commissariaat-generaal gaat dan ook voorbij aan het feit dat de verzoeker weldegelijk inzage heeft gevraagd via zijn assistent bij het CAW en enkel de bevestiging verkreeg dat er een gerechtelijk onderzoek lopende was (zie stuk 4).

"-Weet u hoe de moord precies is gebeurd?

Nee ik weet het echt niet: ik heb hier een document van het CAW ze hebben me gezegd dat ze op dit adres is vermoord. Ik heb ook dit artikel van het internet.

-Uw zoontje was die aanwezig op het moment van de moord?

Ik ben er niet 100% zeker van. In die tijd was hij bij haar. Zijn naam is I.(...). Of hij op dat moment in het huis was of niet dat weet ik niet "

(zie M.(...) H.(...) CGVS II vraag 56-57)

Het blijkt dan ook uit de bestreden beslissing dat met deze fax van het CAW geen rekening is gehouden. De poging tot inzage van de verzoeker wordt nergens in de bestreden beslissing vernoemd.

Het is verder ook uiterst onzorgvuldig van het Commissariaat-generaal om het gerechtelijk onderzoek niet af te wachten omdat de resultaten van het onderzoek de kern van het asielrelaas van de verzoeker raken en hij hierdoor bijgevolg 'zwart op wit' zou kunnen aantonen wie de dader van de moord op zijn vrouw was en met welk motief deze handelde.

Het Commissariaat-generaal legt dus een onmogelijk te vervullen bewijslast op de verzoeker.

Volledigheidshalve meldt de verzoeker dat hij via zijn advocaat inlichtingen vroeg over de stand van zaken van het gerechtelijk onderzoek (zie stukken 5 en 6).

b) Bewijs via de media

Het Commissariaat-generaal stelt verder in de bestreden beslissing dat het niet gelooft dat de verzoeker niet weet hoe zijn vrouw precies is vermoord omdat hij verklaarde dat de moord breed werd uitgesmeerd in de Belgische media.

De verzoeker kan hiermee geenszins akkoord gaan.

Hij vertelde het Commissariaat-generaal weldegelijk wat hij weet over de omstandigheden van de moord.

Het geheim van het onderzoek is dan ook een algemeen principe en geldt eerst en vooral tegenover de media.

Het staat in rechtstreeks verband met het vermoeden van onschuld en het respect voor het privéleven.

De verzoeker legt dan ook verschillende artikels voor van in de tijd van de moord:

- Zoontje (5) toont politie moord mama, HLN.be dd. 11/04/2013 (zie stuk 4.2);
- Moord Aspachlaan: slachtoffer is 23-jarige vrouw dd. 11/04/2013 (zie stuk 7);
- Une femme égorgée dans son appartement, La dernière heure dd. 11/04/2013 (zie stuk 8) ;
- Boulevard Anspach : le mystère plane toujours autour du meurtre, La dernière heure dd. 12/04/2013 (zie stuk 9).

Uit de voorgelegde persartikels blijkt dat er geen informatie te vinden is over hoe de vrouw van de verzoeker precies is vermoord of wat het motief van de dader was. Het parket onthield zich ook van commentaar in het belang van het onderzoek.

Het lijkt er wel op dat de zoon van de verzoeker I.(...) aanwezig was op het moment van de moord, doch dit kan niet met zekerheid bevestigd worden.

Uit de verklaringen van de verzoeker kan afgeleid worden dat hij wel vermoedt dat zijn zoon aanwezig was bij de feiten, maar hij kan dit niet met zekerheid bevestigen (zie M.(...) H.(...) CGVS II vraag 56-57).

Enkel La dernière heure stelt dat de ex-vrouw van de verzoeker haar keel overgesneden zou zijn.

Dit is echter louter speculatief en bovendien is de verzoeker de Franse taal niet machtig en was hij bijgevolg onmogelijk op de hoogte van de inhoud van deze laatste artikels.

Tenslotte voegt de verzoeker nog toe dat hij al sinds augustus 2008 feitelijk gescheiden leefde van zijn ex-vrouw en ook niet in de buurt was op het moment van de moord, waardoor hij hierover geen informatie kon verkrijgen via deze weg.

Het Commissariaat-generaal schendt dat ook de zorgvuldigheidsnorm, het redelijkheidsbeginsel en het geheim van het gerechtelijk onderzoek door het gerechtelijk onderzoek niet af te wachten dat rechtstreeks betrekking heeft op de kern van het asielrelaas van de verzoeker."

Wat betreft de bedreigingen door de schoonfamilie, benadrukt eerste verzoekende partij dat de bedreigingen louter mondeling waren en dat zij deze hierdoor niet met een geschreven stuk kan staven. Waar haar wordt verweten tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd met betrekking tot de bedreiging, merkt eerste verzoekende partij op dat het eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal plaatsvond op 27 maart 2014 en het tweede gehoor op 7 november 2017. Deze gehoren vonden aldus respectievelijk 1 jaar en 4,5 jaar na de feiten plaats. Eerste verzoekende partij verwijst naar haar verklaringen tijdens het gehoor: *"In die volgende 5 jaar dat ze nog geleefd heeft heeft die vader of iemand anders van de familie u nog gecontacteerd?"*

Haar vader heeft contact opgenomen met mij, pas toen ze vermoord was en hij heeft me toen gezegd: je zal op dezelfde manier vermoord worden, maar dat was toen. Ik zei hem wat heb ik hiermee te maken, jouw zoon heeft haar vermoord en hij zei ze was jouw vrouw je had meer zorg voor haar moeten dragen en niet alleen haar naar Brussel mogen laten gaan.

-Dat telefoontje na de moord kan u dat preciezer in de tijd situeren hoeveel dagen na de moord?

Zeven à 10 dagen

-Wanneer was de moord?

Op 11 april 2013

-Dat telefoontje van die vader heeft u dat al eerder ooit vermeld?

Ik weet het niet meer. Ik weet het niet of ik het hier al verteld heb of niet

-Wat ik wel herinner is dat u eerder tijdens dit gehoor duidelijk heeft gezegd dat u niet persoonlijk dat dreigement heeft ontvangen maar dat u het eerder via uw familie had vernomen?

Ja ik was het vergeten. Het is een groot probleem er zit een grote druk op mijn hoofd."

(zie M.(...) H.(...) CGVS II vraag 102 -106)" en merkt hierbij het volgende op: "Vooreerst wijst de verzoeker op het feit dat het gehoor op het Commissariaat-generaal lang duurt en grondig gebeurd. De verzoeker krijgt dan ook de kans om zijn asielmotieven volledig en gedetailleerd uiteen te zetten.

Indien er iets niet klopt of er verduidelijking aangebracht moet worden kan dit bijgevolg gebeuren.

Het feit dat de verzoeker zijn verklaring tijdens hetzelfde verhoor is dan eerder ook een teken van verduidelijking dan van een bewuste misleiding. Indien de verzoeker iets over zijn asielrelaas wil verduidelijken is het gehoor namelijk het ideale moment.

Verder geeft de verzoeker duidelijk aan veel stress te hebben door zijn problemen. Zo heeft het ook moeilijk als hij over zijn geplaatste zoon S.(...) I.(...) praat (zie verder).

De problemen van de verzoeker wegen duidelijk op hem.

Uit psychologisch onderzoek blijkt dat getuigenissen na de feiten vaak verward worden door het tijdsverloop en de mogelijke stress die ermee gepaard gaat.

Dr. M. J.(...) van de universiteit van Maastricht schrijft het volgende over getuigen van feiten die zich jaren geleden afspeelden en de geheugenvervorming die ermee gepaard kan gaan (zie stuk 10):

"Een voorval laat een geheugenspoor na in het brein. Dat spoor zit niet op één plek, maar ligt verspreid over verschillende hersengebieden (auditieve facetten in de auditieve hersenschors; visuele facetten in de visuele hersenschors etc.). Als we een gebeurtenis proberen op te diepen moeten de diverse facetten van het spoor eerst worden geactiveerd en daarna aan elkaar worden geplakt. Dat kan op twee manieren mis gaan. Soms kunnen we ons het voorval niet meer herinneren. Andere keren kan onze herinnering vertekend zijn.

[...]

Zoals eerder gezegd proberen de hersenen bij het opdiepen van een bepaalde gebeurtenis aan de hand van een geheugenspoor een herinnering te creëren. Het komt er dan feitelijk op neer dat geluiden, beelden en soms ook geuren worden dan omgezet in een soort van filmclip. Zulke clips zijn gebaseerd op wat we daadwerkelijk hebben meegemaakt, maar de plot wordt ook vervormd door fantasie, verwachtingen, stereotypen en - niet te vergeten - de informatie die wij anderen krijgen. Omdat het activeren en aan elkaar plakken van de verschillende facetten van een geheugenspoor moeilijker loopt bij oude sporen dan bij relatief nieuwe sporen, vallen vooral oude herinneringen ten prooi aan geheugenvervorming.

[...]

Het zal de lezer inmiddels duidelijk zijn dat herinneringen aan gebeurtenissen van jaren geleden niet altijd te vertrouwen zijn. In het dagelijks leven maakt het doorgaans niet veel uit hoe wij ons voorvallen uit het verleden herinneren, maar in de rechtszaal kunnen vervormde herinneringen grote gevolgen hebben."

(zie stuk 11)

Het is dan ook onredelijk van het Commissariaat-generaal om hierachter kwade trouw te zoeken en te stellen dat de verzoeker ongeloofwaardig is. Het tweede gehoor vond immers 4,5 jaar na de feiten plaats.

Geheugenvervorming is dan ook niet uit te sluiten.

Hieruit kan dan ook geenszins besloten worden dan de verklaringen van de verzoeker niet gebaseerd zijn op reële gebeurtenissen." Eerste verzoekende partij voegt hieraan toe dat haar familie haar tot op heden blijft waarschuwen om niet terug te keren naar Jordanië, dat het probleem haar gezin overstijgt en dat dit alles zou kunnen escaleren tot een conflict tussen verschillende clans. Het Commissariaat-generaal kan dit gegeven niet negeren en zoekt ten onrechte kwade trouw achter het feit dat zij haar verklaring bijstelt tijdens het tweede verhoor, aldus eerste verzoekende partij, die benadrukt dat zij in de jaren '90 Jordanië verliet om te werken in het buitenland en dat er aanvankelijk geen probleem was doch de situatie in haar thuisland op heden danig veranderd is vermits zij het slachtoffer dreigt te worden van een twist tussen verschillende families en dat zij aldus als 'réfugié sur place' aangemerkt kan worden.

In een volgend onderdeel voert eerste verzoekende partij aan dat uit de motivering van de eerste bestreden beslissing op geen enkele manier blijkt dat rekening werd gehouden met de situatie van de kinderen die zij heeft met haar ex-echtgenote. F.S., derde verzoekende partij, vroeg samen met eerste verzoekende partij asiel en kreeg een eigen bijlage 26. I.S., geboren te Gent op 8 april 2008, was vermoedelijk aanwezig bij de moord op zijn moeder (zie stukken 4.2, 7-9). Hij is bij beschikking van de jeugdrechtbank Gent van 17 april 2013 geplaatst. Eerste verzoekende partij stelt dat zij het moeilijk heeft met het lot van haar zoon I. en dat zij stap voor stap verder bouwt aan het contact met hem, zoals blijkt uit haar verklaringen: *"Heeft u daar ooit met hem over gesproken over wat hij heeft meegemaakt? Niet deze zoon was daar op dat moment, mijn zoon die bij haar was is nu bij de rechtbank: hij is door de rechtbank doorverwezen naar een specifieke kinderstelling in Ham niet ver van Lokeren*

-Hij verblijft sinds de moord in een opvangcentrum voor kinderen ?

Ja (AZ krijgt het moeilijk).

-Heeft u daar nog contact mee met hem?

(AZ krijgt het moeilijk en kan niet antwoorden: tolk gaat zakdoekjes halen)

-Kan u daar nog op antwoorden ?

Ja ik heb contact met hem. (dank u)

-Waarom heeft de rechter beslist?

Omdat hij mij niet kende in die tijd: sinds hij klein is was was hij bij zijn moeder. Hij herkent mij niet als vader sinds hij klein was was hij bij zijn moeder.

-Heeft u hem erkend u bent officieel zijn vader? Ja natuurlijk

-Krijgt u dan niet het hoederecht over hem van de rechter?

Ik heb wel toestemming gekregen van de rechter dat hij bij mij op bezoek komt: elke vrijdag zaterdag en zondag verblijft hij bij mij, afhankelijk van het vervoer want soms kan ik hem ook niet gaan halen aangezien hij redelijk ver weg woont. Hij zit tussen Gent en Brussel.

(zie M.(...) H.(...) CGVS II vraag 61-66)." Sinds de plaatsing in de instelling wordt I.(...) psychologisch begeleid:

"-Heeft uw zoontje psychologische problemen door de moord?

Ja eigenlijk wel: ze behandelen hem. Hij krijgt behandeling

-Hoe uiten die zich die psychologische problemen?

De mensen in de opvang in ham zeiden dat hij veel te stil is en dat hij niets zegt. En ze hebben mij ook verteld dat hij nooit vraagt als hij iets wil."

(zie M.(...) H.(...) CGVS II vraag 67-68)

Een eerste opmerking die eerste verzoekende partij wenst te maken is het feit dat er sterke indicaties bestaan dat haar twee zoons F.S. en I.S. verblijfsrecht in België hebben. Uit het administratief dossier blijkt immers dat zij op 15 april 2013 geregulariseerd werden samen met hun moeder. Uit het attest van gezinssamenstelling blijkt dat derde verzoekende partij, S.F., samen met de rest van het gezin is ingeschreven in het Wachtregister (zie stuk 16). Dit lijkt niet correct en onterecht nu blijkt dat hij verblijfsrecht zou hebben. Voor I.S. is op heden niet duidelijk in welk register hij is ingeschreven. Eerste verzoekende partij hekelt dat er geen enkele vraag werd gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken om het exacte verblijfsstatuut van derde verzoekende partij en zijn broer I. na te gaan. Daarnaast werd ook de situatie van I.S. niet onderzocht ondanks het feit dat deze verzoekende partij aangeeft een goede band te hebben met haar broer. Dit is volgens verzoekende partijen dan ook een schending van de zorgvuldigheidsnorm. Een concreet nadelig gevolg zou kunnen zijn dat derde verzoekende partij, een persoon met verblijfsrecht, ten onrechte een BGV zou kunnen krijgen. Het Commissariaat-generaal ging bijgevolg bijzonder licht over een complexe situatie van een minderjarige en dit is uiteraard niet in het belang van het kind. Daarnaast werd ook de verblijfstoestand van zijn broer niet onderzocht. Nergens in

de bestreden beslissing wordt met deze complexe problematiek rekening gehouden, ook al vroeg de raadsman hierover een uitdrukkelijke motivering: "ivm met F.(...): hij heeft een goede band met I.(...) die in de instelling zit. De vraag is als zij terug zouden moeten, wat moet er dan gebeuren met die broer Islam.[...]" (zie F.(...) CGVS II p. 3). Het Commissariaat-generaal schendt naar mening van verzoekende partijen op dit punt dan ook de motiveringsplicht.

Verzoekende partijen wensen ook aan te halen dat de vrees in hoofde van de minderjarige kinderen en in het bijzonder van F.S., derde verzoekende partij, onzorgvuldig werd beoordeeld. Zij zetten in dit verband het volgende uiteen: "De verzoeker stelde dan ook uitdrukkelijk dat hij ook voor zijn kinderen vreest:

"-Vreest u voor uw kinderen in geval van een terugkeer?

Ja natuurlijk want ze zullen ook wraak kunnen nemen op mijn kinderen als ze mijn niet kunnen krijgen.

-Dus dezelfde redenen als uw eigen vrees?

Natuurlijk nog meer vrees ik voor hen"

(zie M.(...) H.(...) CGVS II vraag 133-134)

Zo verwijst de bestreden beslissing van S.(...), F.(...) volledig naar het asielrelaas van zijn vader:

"Volgens uw verklaringen bent u H.(...) F.(...), bent u op 17/02/2005 geboren in België en beschikt u over de Jordaanse nationaliteit. U gaat in Gent naar school. Uw moeder R.(...) A.(...) H.(...) is in april 2013 overleden. U weet niet wat de reden is van haar overlijden. Uw vader S.(...) N.(...) A.(...) [...] van Jordaanse nationaliteit, diende ook een asielaanvraag in. U weet niet waarom uw vader een asielaanvraag indiende en baseerde zich volledig op datgene wat hij heeft verklaard"

Gelet op het feit dat de derde verzoeker gehoord werd is dit een gemiste kans.

Uit het gehoorverslag blijkt dat het Commissariaat-generaal de vrees voor vervolging in zijn hoofde onvoldoende heeft onderzocht.

Het feit dat de minderjarige niet weet wat zijn vrees is in Jordanië zou een verontrustende vaststelling moeten zijn in plaats van een gemakkelijke oplossing.

Het Commissariaat-generaal moet immers de vervolgingsvrees in hoofde van de minderjarige nagaan, het is dan ook belangrijk om te onderzoeken of de minderjarige kan inschatten om welke problemen het precies gaat.

Uit de verklaringen van de derde verzoeker blijkt duidelijk dat hij niet op de hoogte is van wat er precies met zijn moeder is gebeurd of welke problemen zijn vader in Jordanië zou hebben:

"-Weet je hoe dat komt dat je broer in een opvangcentrum verblijft en jij bij je papa?

Mijn papa heeft gezegd dat toen mijn moeder was gestorven dat hij alleen op straat was en dat hij door de politie werd opgepakt en toen werd hij in een opvangcentrum gezet in Brussel en dan later naar een andere stad en nog later naar Ham

[...]

-Jouw papa die heeft problemen in Jordanië weet jij welke problemen die heeft in Jordanië?

Neen ik vraag dat niet.

-Je bent daar niet nieuwsgierig naar of waarom vraag je daar niet naar?

Ik weet niet het interesseert me niet zo erg. "

(zie F.(...) CGVS II p.2)

Het feit dat het de derde verzoeker niet zo interesseert wat voor de problemen van zijn vader in Jordanië heeft is allerm minst een geruststellend antwoord.

Op het gehoor diende op dit punt verder doorgevraagd te worden. Het heeft dan ook geen enkele zin om de minderjarige te sparen door hem niet te confronteren met de problemen die deel uitmaken van zijn gezin omdat hij bij een terugkeer naar Jordanië ook niet gespaard zal worden.

De minderjarige staat hier immers voor potentieel keerpunt in zijn leven.

Hij dreigt België, het land van zijn geboorte en zijn thuis, te moeten verlaten en naar een voor hem volstrekt onbekend land te gaan.

Het is dan ook opmerkelijk dat er geen enkele vraag werd gesteld die peilde naar het feit of de minderjarige wel wist dat hij naar Jordanië moet.

Vragen zoals: "Hoe voel je u bij het feit dat je familie terug naar Jordanië moet en jij met hem mee moet gaan ?" of "Wat weet je over het land van uw vader?" zijn in casu geen overbodige luxe maar pertinente vragen waarmee de minderjarige moet worden geconfronteerd.

De derde verzoeker zal terecht komen in een maatschappij die sterk verschilt van een maatschappij waarin hij momenteel opgroeit.

Zo bestaan in de Jordaanse cultuur een stigma voor kinderen van vrouw die uit 'eer' motieven werden vermoord. Kan de derde verzoeker zijn mannetje wel staan in een harde onbekende maatschappij.

Uit het gehoor blijkt dat er niet werd gepeild naar een vrees in hoofde van de derde verzoeker, rekeninghoudend met het feit dat hij minderjarig is en hierdoor een kwetsbaar profiel heeft.

Er is bijgevolg een schending van de zorgvuldigheidsplicht en het belang van het kind.

Ook in dit verband werd er geen rekening gehouden met de broer van de derde verzoeker die momenteel in een instelling verblijft."

In een laatste onderdeel wordt betoogd dat de situatie van tweede verzoekende partij, M.A.T., verknocht is aan deze van eerste en derde verzoekende partij. Zij vormen immers samen een gezin, de zoons van eerste verzoekende partij met haar eerste echtgenote beschouwen tweede verzoekende partij als hun tweede moeder en er is een goede band tussen de kinderen van het nieuw samengesteld gezin. Eerste verzoekende partij is ook de vader van de kinderen van tweede verzoekende partij. De samenhang blijkt volgens verzoekers verder uit het feit dat hun beslissingen op dezelfde datum zijn genomen en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de tweede bestreden beslissing het volgende stelt: *"Uit uw verklaringen blijkt dat u hier in België een duurzame relatie heeft en met wie u twee kinderen heeft, namelijk S.(...) N.(...) A.(...) (alias H.(...) M.(...)), over de Jordaanse nationaliteit beschikt en daar lange tijd heeft gewoond (zie gehoorverslag van 27 maart 2014, vragen 56-67). Het is dan ook niet duidelijk waarom u en uw huidige partner zich niet terug in Jordanië - het land waarvan jullie allebei de nationaliteit bezitten - zouden kunnen vestigen".* Tweede verzoekende partij stelt vooreerst vast dat het Commissariaat-generaal niet betwist dat zij niet terug kan naar Syrië. Wat betreft haar vrees in geval van terugkeer naar Jordanië, herhaalt tweede verzoekende partij dat zij eerwraak vreest omdat ze een uithuwelijking door haar vader weigerde. Zij stelt niet akkoord te kunnen gaan met het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat haar familie haar niet in Jordanië zou kunnen vinden. Zij verwijst naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en argumenteert: *"Dit is dan ook mogelijk gelet op het feit dat de familie van de eerste verzoekster woont Tel Shibab, Daraa (Syrië) dit dorp ligt op amper 40 km van Irbid, Jordanië, de stad waar haar partner M.(...) H.(...) het laatste woonde (zie stuk 19).*

Bij een eventuele terug is het logische dat de verzoekers zich daar zullen vestigen.

Daarnaast zijn er aanwijzingen dat de grens in Zuid-Syrië met Jordanië weldra volledig zou opengaan (zie stuk 20).

Aangezien de vader van de verzoekster en veel van haar familieleden de dubbele nationaliteit bezitten is het zeer aannemelijk dat ze de verzoekster in Jordanië zullen vinden.

De vrees voor haar familie blijkt dan ook nog steeds actueel." Tweede verzoekende partij voegt hieraan toe dat zij de vrees van haar partner, eerste verzoekende partij deelt. Om wraak te nemen op hen zou de schoonfamilie van eerste verzoekende partij haar en haar kinderen kunnen bedreigen. Het nieuw samengestelde gezin heeft dan ook een dubbele vrees in Jordanië: de vrees voor de ex-schoonfamilie van eerste verzoekende partij en de vrees voor de familie van tweede verzoekende partij.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een faxbericht van CAW Transithuis aan het CGVS dd. 16/09/2014 met bijgevoegd de overlijdensakte van R. H., de ex-echtgenote van eerste verzoekende partij, een krantenartikel over de moord dd. 11/04/2013, een antwoord van het Openbaar Ministerie in verband met het gerechtelijk onderzoek dd. 28/07/2014 en een faxbewijs, een schrijven dd. 15 januari 2018 van de raadsman van verzoekende partijen gericht aan de Procureur des Konings, een schrijven dd. 15 januari 2018 van de raadsman van verzoekende partijen gericht aan de onderzoeksrechter, het artikel *"Moord Aspachlaan: slachtoffer is 23-jarige vrouw"* van BRUZZ van 11 april 2013, het artikel *"Une femme égorgée dans son appartement"* van La dernière heure van 11 april 2013, het artikel *"Boulevard Anspach : le mystère plane toujours autour du meurtre"* van La dernière heure van 12 april 2013, het artikel *"Wanneer getuigen zich gebeurtenissen van jaren geleden proberen te herinneren"* van M. Jelacic van 19 mei 2014, wettelijke informatie betreffende F.S., derde verzoekende partij, de bijlage 26 van derde verzoekende partij, wettelijke informatie betreffende I.S., een dagvaarding om te verschijnen voor de jeugdrechtbank op 14 februari 2018, de beslissing dd. 15 april 2013 waarbij de aanvraag 9bis ingediend door eerste verzoekende partij ongegrond werd verklaard, een attest van samenstelling gezin dd. 19 januari 2018, de geboorteaktes van M.H. en H.H., kinderen van eerste en tweede verzoekende partij, een kaart van google maps en het artikel *"Opening soon: the story of the Syrian-Jordan bordercrossing"* van The Century Foundation van 7 september 2017.

Bij faxbericht van 17 mei 2018 laten verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, sectie familie- en jeugdrechtbank dd. 14 februari 2018, een verklaring van Spoor56 vzw dd. 27 maart 2018 en twee aangetekende brieven gericht aan de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 29 januari 2018 en 27 april 2018.

2.3.1. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van eerste verzoekende partij geweigerd omdat (i) haar geloofwaardigheid in zeer sterke mate is aangetast doordat zij naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag identiteitsfraude had gepleegd en de verklaringen die zij in het kader van haar eerste asielaanvraag aflegde volledig verzonnen waren, (ii) zij ook in het kader van haar tweede asielaanvraag op intentionele wijze tracht de asielinstanties te misleiden door bepaalde veroordelingen die zij opliep te verzwijgen of zelfs uitdrukkelijk te ontkennen, zodat haar geloofwaardigheid totaal en op doorslaggevende wijze is aangetast, (iii) gelet op het frauduleuze karakter van haar initiële verklaringen in België, bij voorbaat het nodige voorbehoud dient te worden gemaakt bij haar verklaringen dat zij in geval van terugkeer naar Jordanië moet vrezen het slachtoffer te worden van erewraak, (iv) zij haar bewering dat haar ex-schoonfamilie haar en haar kinderen naar het leven staat op geen enkele manier kan staven en het weinig geloofwaardig is dat zij, die reeds sinds 2008 feitelijk gescheiden was van haar ex-echtgenote, na zoveel jaar plots zou moeten vrezen dat haar ex-schoonfamilie haar naar het leven staat, (v) zij zich tegensprekt over het feit of zij al dan niet persoonlijk werd bedreigd door de familie van haar ex-echtgenote, (vi) het bijzonder opmerkelijk en weinig geloofwaardig is dat de vader van haar ex-echtgenote geen enkele reactie zou hebben gehad bij het nieuws van de scheiding en dat hij na dit ene gesprek nooit meer contact zou hebben opgenomen tot zeven à tien dagen na de moord op haar ex-echtgenote, toen de vader eerste verzoekende partij met de dood zou bedreigd hebben, (vii) het opmerkelijk is dat er klaarblijkelijk geen bemiddelingspoging heeft plaatsgevonden tussen haar familie en de familie van haar ex-echtgenote om het probleem ten aanzien van haar op te lossen, temeer uit haar verklaringen blijkt dat zij steeds een goede band had met deze familie en zij bovendien op dezelfde lijn zaten betreffende het niet aanvaarden van het gedrag van haar ex-echtgenote, (viii) zij zich tegensprekt over de vraag waarom de broer van haar ex-echtgenote haar heeft vermoord, (ix) zij geen overtuigende uitleg geeft waarom haar ex-schoonfamilie klaarblijkelijk wel haar ex-echtgenote hier in België om het leven heeft gebracht maar niet de moeite zou nemen om hetzelfde te doen met haar, hoewel men haar, althans volgens haar verklaringen, verantwoordelijk achtte voor het losbandige leven van haar ex-echtgenote, (x) het ernstige vraagtekens oproept dat zij geen details kent over hoe haar ex-echtgenote precies is vermoord en dat zij zelfs niet blijkt te weten of haar zoontje I. al dan niet aanwezig was bij de moord, (xi) zij geen elementen aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en (xii) de door haar voorgelegde documenten niet van die aard zijn om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

2.3.2. Blijkens de tweede bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van tweede verzoekende partij geweigerd omdat zij verklaarde naast de Syrische ook over de Jordaanse nationaliteit te beschikken en zij niet aannemelijk maakt dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Jordanië, noch dat zij in geval van terugkeer naar Jordanië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zij bij aanvang van haar asielaanvraag uitdrukkelijk verklaarde dat zij in Jordanië geen problemen heeft, (ii) zij later tijdens het gehoor verklaarde dat haar familie, voor wie zij uit Syrië is gevlucht, haar ook in dit land zou kunnen vinden doch zij hiertoe geen concrete aanwijzingen heeft, (iii) haar stelling niemand in Jordanië te kennen en daar niet over een huis te beschikken zodat het dan ook bijzonder moeilijk lijkt om zich daar te vestigen absoluut niet kan overtuigen, niet in het minst omdat uit haar verklaringen blijkt dat de man met wie zij hier in België een duurzame relatie heeft en met wie zij twee kinderen heeft over de Jordaanse nationaliteit beschikt en daar lange tijd heeft gewoond zodat het dan ook niet duidelijk is waarom zij en haar huidige partner zich niet terug in Jordanië, het land waarvan zij allebei de nationaliteit bezitten, zouden kunnen vestigen, temeer de problemen die haar partner beweert te hebben gehad of te zullen hebben in Jordanië ongeloofwaardig werden bevonden, en uit haar verklaringen daarenboven blijkt dat zij drie zussen heeft die in Jordanië woonachtig zijn, (iv) het zeer opmerkelijk is dat zij enerzijds haar familie en haar stam zou ontvlucht zijn uit vrees voor een gedwongen huwelijk, terwijl zij zich anderzijds nota bene vestigt in Gent bij leden van haar eigen familie die allen eveneens oorspronkelijk afkomstig zijn uit Erbid, Jordanië, (v) zij in januari 2009 in Denemarken een eerste asielaanvraag heeft ingediend, zij toen gebruik maakte van een andere identiteit en zij zelfs toegaf dat zij haar Jordaanse paspoort in Denemarken heeft verscheurd opdat ze haar ware identiteit niet te weten zouden komen, vaststelling welke haar geloofwaardigheid niet ten goede komt, (vi) ook het feit dat zij, ondanks twee eerdere asielaanvragen, nooit inging op de uitnodigingen van de DVZ om haar asielmotieven uiteen te zetten in ernstige mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door haar aangehaalde vrees voor vervolging en haar nood aan bescherming en (viii) de door haar neergelegde documenten slechts bevestigen dat zij de Jordaanse en de Syrische nationaliteit heeft, gegevens welke niet ter discussie staan.

2.3.3. Blijkens de derde bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van derde verzoekende partij geweigerd omdat zij zich volledig baseert op datgene wat haar vader, eerste verzoekende partij, heeft verklaard. Ten aanzien van derde verzoekende partij werd daarom een volgbeslissing genomen, waarin wordt verwezen naar de motivering van de beslissing die ten aanzien van eerste verzoekende partij werd genomen.

2.3.4. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 21 december 2017, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende

detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Het huidige, tweede verzoek om internationale bescherming van eerste verzoekende partij is gesteund op het feit dat haar ex-echtgenote, van wie zij sinds augustus 2008 feitelijk gescheiden leefde, op 11 april 2013 werd vermoord. Eerste verzoekende partij is ervan overtuigd dat deze moord werd gepleegd door de broer van haar ex-echtgenote en dit omwille van de eer van de familie die door haar losbandig gedrag zou zijn geschonden. Uit de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde informatie blijkt dat de zoon van eerste verzoekende partij, I.S., toen vijf jaar oud, getuige zou zijn geweest van de moord op zijn moeder. Hij is sindsdien door de jeugdrechtbank van Gent geplaatst binnen de bijzondere jeugdbijstand. In mei 2013 vernam eerste verzoekende partij naar eigen zeggen dat de familie van haar vermoorde ex-echtgenote ook haar en haar kinderen naar het leven staat. Men zou eerste verzoekende partij verwijten dat zij niet voldoende zorg had gedragen voor haar ex-echtgenote en dat zij haar alleen naar Brussel had laten gaan. Eerste verzoekende partij vreest daarom in geval van terugkeer naar Jordanië het slachtoffer te zullen worden van eerwraak.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geen geloof aan de verklaringen van eerste verzoekende partij. Na lezing van het administratief dossier, is de Raad evenwel van oordeel dat de motieven van de eerste bestreden beslissing getuigen van onzorgvuldig en gebrekkig onderzoek en niet kunnen volstaan om in hoofde van eerste verzoekende partij een weigeringsbeslissing te schragen.

2.5.1. Vooreerst ontgaat het de Raad de relevantie van de overwegingen in de eerste bestreden beslissing dat (i) eerste verzoekende partij naar aanleiding van haar eerste verzoek om internationale bescherming identiteitsfraude had gepleegd en de verklaringen die zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming aflegde volledig verzonnen waren en (ii) zij ook in het kader van haar tweede asielaanvraag op intentionele wijze tracht de asielinstanties te misleiden door bepaalde veroordelingen die zij opliep te verzwijgen of zelfs uitdrukkelijk te ontkennen. Het is de Raad onduidelijk waarom het frauduleuze karakter van het eerste verzoek om internationale bescherming, dat werd ingediend onder valse identiteitsgegevens en waarbij eerste verzoekende partij zich heeft voorgedaan als een Irakees afkomstig uit de provincie Anbar, de geloofwaardigheid van eerste verzoekende partij in die mate zou aantasten dat bij voorbaat het nodige voorbehoud dient te worden gemaakt bij haar verklaringen dat zij in geval van terugkeer naar Jordanië moet vrezen het slachtoffer te worden van eerwraak. Evenmin kan worden ingezien op welke wijze de veroordelingen die eerste verzoekende partij in België heeft opgelopen relevant zijn bij de beoordeling van de vrees die zij thans stelt te koesteren in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

2.5.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan eerste verzoekende partij voorts niet ernstig verwijten dat zij geen details kent over de precieze omstandigheden van de moord op haar ex-echtgenote en dat zij niet kan toelichten wat het motief was van de dader. Wat betreft het motief verklaarde eerste verzoekende partij *“(…) het was gewoon een kwestie van eremoord, maar hoe het precies zat dat weet ik niet. Hij wilt dat zij zo'n dingen niet doet. 79) Wat bedoel je met zo'n dingen? Dat weet ik niet. Ik weet niet wat zij allemaal deed. 80) U bent er tot 2008 mee getrouwd geweest, dan moet u toch weten wat er met “zon dingen” bedoeld werd? Nee ik had geen enkel idee. Nadat ze mij en de kinderen had achtergelaten is zij naar Brussel gegaan en dan is zij niet meer teruggekeerd. 81) U wist*

niet meer waarmee ze bezig was? Nee ik wist niets meer: ik wist niet met wie ze was, waar ze sliep haar adres kende ik niet. Ik wist van niets.” (administratief dossier, gehoor CGVS dd. 27/03/2014) en “52) Waarom heeft die broer zijn zus vermoord in 2013 in België: wat was zijn motief? Ik weet het niet. Misschien is hij op de hoogte gekomen dat zij slechte dingen had gedaan. 53) Maar u haalde aan dat uw familie en uw vrienden u dingen vertelden over de moordzaak, dan moeten er toch ook geruchten hebben de ronde gedaan over wat zijn motief eventueel geweest was? Ja geruchten tussen de mensen hebben zich idd voorgedaan. Ze zeggen dat ze relaties heeft met mannen: zij komen bij haar wat doen zij dat weet ik niet. 54) Wil u n u omfloerst zeggen dat zij zich prostitueerde? Ik weet het niet, ik weet het niet wat haar eergevoelen was. 55) Wat vermoedt u wat denkt u? ik zou niet willen vermoeden ook (...)” (administratief dossier, gehoor CGVS dd. 07/11/2017).

Het hoeft in deze door eerste verzoekende partij geschetste en voorgehouden omstandigheden dan ook niet te verwonderen dat zij niet precies weet welk gedrag of welke handelingen gesteld door haar ex-echtgenote, haar familie hebben gebracht tot het plegen van een eermoord. Dat eerste verzoekende partij geen details kent over hoe haar ex-echtgenote precies werd vermoord en stelt niet te weten of haar zoon I. – over wie de moeder het hoederecht had, die zij blijkens haar verklaringen (en de stukken in het administratief dossier – verslag met betrekking tot de ex-echtgenote) sinds jaren niet meer had gezien en die zoals hoger reeds vermeld sinds de feiten door de jeugdrechtbank van Gent geplaatst is in het kader van de bijzondere jeugdzorg – op het ogenblik van de moord al dan niet in huis aanwezig was, doet voorts niets af aan het objectief gegeven dat deze moord daadwerkelijk werd gepleegd. Eerste verzoekende partij had volgens haar verklaringen ten tijde van de moord al jaren geen contact meer met haar ex-echtgenote, werd door de politie op de hoogte gebracht van het overlijden van haar ex-vrouw en kon hieromtrent niet meer informatie bekomen dan wat in de beperkte verslaggeving in de media, die zij zelf heeft voorgelegd, is verschenen. Uit de informatie vervat in het administratief dossier en die opnieuw werd toegevoegd aan het verzoekschrift blijkt immers dat eerste verzoekende partij via haar assistent bij het CAW schriftelijk om inlichtingen heeft gevraagd aan het Parket te Brussel. Het antwoord van het Parket was dat er een gerechtelijk onderzoek aan de gang is. Vervolgens werd door de hulpverlener van CAW Oost-Vlaanderen in naam van eerste verzoekende partij telefonisch contact opgenomen met de onderzoeksrechter, die meedeelde dat het onderzoek nog steeds hangende is en geheim. De onderzoeksrechter kon wel meedelen dat er een internationaal aanhoudingsbevel is verstuurd om de broer van de ex-echtgenote van eerste verzoekende partij aan te houden, doch de Jordaanse autoriteiten weigeren hem uit te leveren. Uit de lezing van het gehoorverslag dd. 7 november 2017 blijkt overigens dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op de hoogte is van het feit dat het gerechtelijk onderzoek nog steeds lopende is: “41) Hier in België wordt er nog een gerechtelijk onderzoek gevoerd? Ik weet het niet: u zoud e politie moeten vragen zij weten het beter 42) Wij hebben het de politie gevraagd en ze zeggen dat er nog een gerechtelijk onderzoek lopende is? Ik weet het niet.” (administratief dossier, gehoor CGVS dd. 07/11/2017). Gelet op het voorgaande, kan de Raad dan ook niet anders dan vaststellen dat eerste verzoekende partij, die tevens de overlijdensakte van haar ex-echtgenote heeft neergelegd, alle informatie heeft bijgebracht waarover zij beschikte of kon beschikken en dat zij, zoals uitvoerig wordt geargumenteed in het verzoekschrift, omwille van het geheim van het gerechtelijk onderzoek geen verdere informatie kon verkrijgen over de precieze omstandigheden van de moord op haar ex-echtgenote. De beperkte kennis dienaangaande die werd vastgesteld in hoofde van eerste verzoekende partij kan naar het oordeel van de Raad dan ook geen reden zijn om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen en haar vrees.

2.5.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht het daarnaast ongeloofwaardig dat eerste verzoekende partij, die reeds sinds 2008 feitelijk gescheiden leefde van haar ex-echtgenote, na zoveel jaar plots zou hoeven te vrezen dat haar ex-schoonfamilie die haar naar het leven staat. Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt echter of het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enig onderzoek heeft verricht naar het fenomeen van eerwraak in de Jordaanse context/samenleving. De Raad beschikt aldus over geen objectieve informatie waaraan de verklaringen van eerste verzoekende partij kunnen worden getoetst.

Dit klemmt des te meer nu uit de stukken van het administratief dossier blijkt (i) dat de ex-echtgenote door haar vader op 13-jarige leeftijd met een valse reispas naar België werd gebracht en uitgehuwelijkt werd aan eerste verzoekende partij, en (ii) dat na haar verklaringen omtrent de documentenzwandel van eerste verzoekende partij haar ex-echtgenote in begeleiding was tijdens haar statuut als slachtoffer van mensenhandel/mensensmokkel. Daarnaast is het ook niet duidelijk, gelet op de vaststelling dat er veelvuldig verschillende identiteiten werden gebruikt, of er al dan niet een familiale band is tussen verzoekende partij en haar ex-schoonfamilie.

In dezelfde lijn dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het opmerkelijk acht dat er geen bemiddelingspoging heeft plaatsgevonden tussen de familie van eerste verzoekende partij en de familie van haar ex-echtgenote, doch het administratief dossier bevat geen informatie waaruit kan blijken dat in de Jordaanse context/samenleving bemiddeling gebruikelijk zou zijn in dergelijke gevallen waarbij de eer van de familie werd aangetast. De Raad kan zich aldus nergens op steunen om te oordelen of het niet plaatsvinden van bemiddeling de geloofwaardigheid van eerste verzoekende partij al dan niet aantast.

2.5.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht het voorts bijzonder opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat de vader van de ex-echtgenote van eerste verzoekende partij geen enkele reactie zou hebben gehad bij het nieuws van de scheiding en dat hij na dit ene gesprek nooit meer contact zou hebben opgenomen tot zeven à tien dagen na de moord op haar ex-echtgenote, toen de vader eerste verzoekende partij met de dood zou bedreigd hebben, en meent bovendien dat eerste verzoekende partij geen overtuigende uitleg geeft waarom haar ex-schoonfamilie klaarblijkelijk wel haar ex-echtgenote hier in België om het leven heeft gebracht maar niet de moeite zou nemen om hetzelfde te doen met haar, hoewel men haar, althans volgens haar verklaringen, verantwoordelijk achtte voor het losbandige leven van haar ex-echtgenote.

De Raad stelt zich echter de vraag waarom de vader van de ex-echtgenote van verzoekende partij na het nieuws van de echtscheiding nog contact zou hebben opgenomen met verzoekende partij. Voorts lijkt het niet onlogisch dat de vader, die de grootvader is van de kinderen van eerste verzoekende partij, na de moord op zijn dochter contact opneemt met verzoekende partij. De Raad is, in tegenstelling tot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van oordeel dat de vaststellingen en overwegingen dienaangaande zoals opgenomen in de eerste bestreden beslissing op zich niet hoeven te leiden tot het besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan de vrees die eerste verzoekende partij stelt te koesteren ten aanzien van haar ex-schoonfamilie in geval van terugkeer naar Jordanië.

2.5.5. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te kort is gekomen aan de onderzoeksplicht die op hem rust. In het licht van het voorgaande kan de loutere vaststelling dat eerste verzoekende partij zich tegensprekt over het feit of zij al dan niet persoonlijk werd bedreigd door de familie van haar ex-echtgenote niet volstaan om de geloofwaardigheid van haar verklaringen in twijfel te trekken.

2.5.6. De Raad merkt nog op dat in het verzoekschrift terecht wordt opgeworpen dat nergens uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rekening heeft gehouden met de situatie van de kinderen van eerste verzoekende partij met haar ex-echtgenote, die beiden geboren werden in België en die blijkens de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier op 15 april 2013 geregulariseerd werden samen met hun moeder en aldus verblijfsrecht in België (zouden) hebben. In het bijzonder werd bij het nemen van de eerste bestreden beslissing geen rekening gehouden met de situatie van I.S., die zoals hoger reeds vermeld getuige zou zijn geweest van de moord op zijn moeder, die hierdoor kampt met psychologische problemen en die sinds 17 april 2013 door de jeugdrechtbank van Gent geplaatst is binnen de bijzondere jeugdbijstand. Het ontbreken van enig onderzoek en motivering hieromtrent in de eerste bestreden beslissing (en de bestreden beslissing van derde verzoekende partij) wijst naar het oordeel van de Raad des te meer op de onzorgvuldigheid waarmee het dossier werd onderzocht.

2.5.7. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om ten aanzien van eerste verzoekende partij te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de eerste bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige door eerste verzoekende partij in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

2.6. Aangezien ten aanzien van derde verzoekende partij een volgbeslissing werd genomen (derde bestreden beslissing), waarin integraal wordt verwezen naar de motivering van de beslissing die ten aanzien van eerste verzoekende partij werd genomen en deze beslissing om hoger vermelde redenen wordt vernietigd, dient ook de derde bestreden beslissing om dezelfde redenen te worden vernietigd.

2.7.1. Wat betreft tweede verzoekende partij merkt de Raad vooreerst op dat de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekende partij de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Wanneer iemand meer dan één nationaliteit heeft, kan de bepaling *“het land waarvan hij of zij de nationaliteit heeft”* verwijzen naar elk van de landen waarvan hij of zij een staatsburger is, en men heeft geen tekort aan bescherming wanneer men, zonder geldige reden gebaseerd op een gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan men de nationaliteit niet heeft benut.

Uit de verklaringen van tweede verzoekende partij en de door haar neergelegde documenten blijkt dat zij zowel over de Syrische als de Jordaanse nationaliteit beschikt. Zij dient in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aldus aan te tonen dat geen van beide nationale overheden haar de noodzakelijke bescherming kan of wil bieden.

2.7.2. In het verzoekschrift volhardt tweede verzoekende partij in haar verklaringen dat zij eerwraak vreest omdat ze een uithuwelijking door haar vader weigerde. Zij stelt zich niet in Jordanië te kunnen vestigen omdat haar familie haar daar zou kunnen vinden. Zij staft haar stelling aan de hand van de stukken 19 en 20 toegevoegd aan het verzoekschrift, waaruit blijkt dat (1) Tel Shibab, Daraa, het dorp waar haar familie woont in Syrië, op amper 40 kilometer ligt van Irbid, Jordanië, de stad waar haar partner M.H., eerste verzoekende partij, het laatst woonde en (2) er aanwijzingen zijn dat de grens in Zuid-Syrië met Jordanië weldra volledig zal opengaan.

De Raad hecht in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter geen geloof aan deze door tweede verzoekende partij geschetste vrees.

Vooreerst merkt de commissaris-generaal in de tweede bestreden beslissing correct op dat tweede verzoekende partij tijdens het gehoor dd. 20 februari 2014 uitdrukkelijk verklaarde dat zij in Jordanië geen problemen heeft: *“Heeft u ook problemen in Jordanië want u heeft ookd e Jordaanse nationaliteit? Ik heb daar geen problemen ik heb er nooit gewoond als volwassene en ik heb daar niets. (...)”* (vraag 10). Later tijdens dit gehoor verklaarde zij weliswaar dat haar familie, voor wie zij uit Syrië is gevlucht, haar ook in Jordanië zou kunnen vinden doch zij kon hiertoe geen concrete aanwijzingen geven (vragen 9, 54-55). Wat betreft de door haar gevreesde eerwraak verklaarde eerste verzoekende partij *“Ik heb Syrië verlaten voor mijn vader omdat hij me wilde uithuwelijken met een oudere man. Ik was het er niet mee eens omdat hij veel ouder was dan ik en omdat hij een rijke mens was en wij waren arme mensen en dan heb ik Syrië verlaten.”* (gehoor CGVS dd. 20/02/2014, vraag 9). Hierop doorgevraagd en gevraagd of haar leven werkelijk in gevaar was, verklaarde eerste verzoekende partij *“Ik zou niet gedood worden, maar hij zou me wel hebben kunnen verplichten om met die man te trouwen.”* Zij voegde hieraan toe dat haar vader spijt had nadat haar broer was gestorven en dat hij haar heeft vergeven voor haar vlucht (gehoor CGVS dd. 20/02/2014, vragen 46 en 48). Wanneer hierop werd teruggekomen tijdens het tweede gehoor stelde zij: *“25) En uw vader denkt u dat hij u werkelijk naar het leven staat? Eerlijk: na de dood van mijn broer (want mijn broer is overleden na zijn 25ste) is mijn vader een beetje anders geworden: zachtaardiger. (...) 32) Na zijn overlijden is uw vader zachter geworden? Ja 33) Ook tov u: hoe merkt u dat dan? Sowieso heb ik geen contact met hen dus ik kan het niet weten 34) Maar u verneemt het dan via uw moeder of wat? Zij vertelt niet veel over hem, maar zij vertelde dat hij zachter is geworden na het verlies van zijn oudste zoon. 35) Heeft zij ook gezegd dat dat zijn invloed zal hebben op jullie relatie? Mijn relatie met mijn vader 36) Ja? Ik weet het niet het zou kunnen maar ik ben er niet zeker van.”* (gehoor CGVS dd. 07/11/2017). Deze verklaringen, waarbij tweede verzoekende partij bewust vaag blijft over haar huidige relatie met haar vader, doen echter niets af aan haar eerdere expliciete verklaringen dat haar vader haar heeft vergeven. De Raad kan dan ook niet anders dan besluiten dat tweede verzoekende partij van haar vader, die overigens weet dat zij in België verblijft (gehoor CGVS dd. 07/11/2017, vraag 24), niets te vrezen heeft. Tweede verzoekende partij trachtte tijdens haar gehoren de actualiteit van haar vrees aannemelijk te maken, stellende dat haar vader haar dan wel heeft vergeven maar dit niet het geval is voor haar ooms, die haar misschien gaan doden (gehoor CGVS dd. 20/02/2014, vragen 48-49) en dat zij thans niet alleen haar vader maar wel haar stam vreest (gehoor CGVS dd. 07/011/2017, vraag 26). Haar vrees in dit verband is echter louter speculatief (gehoor CGVS dd. 20/02/2014, vraag 50). Het is de Raad overigens niet duidelijk waarom haar vader, voor wie het probleem schijnbaar is opgelost, zijn invloed niet zou kunnen laten gelden binnen de familie/stam teneinde tweede verzoekende partij te vrijwaren van verdere problemen. Haar

deze vraag tijdens het tweede gehoor uitdrukkelijk gesteld, kwam tweede verzoekende partij niet verder dan vermoedens en speculaties van harentwege, die de Raad geenszins overtuigen: *"Ik weet het niet ik heb geen garantie iemand van de stam die onverantwoordelijk is die zou het wel kunnen doen."* (gehoor CGVS dd. 07/011/2017, vraag 27).

Dat geen geloof kan worden gehecht aan de door tweede verzoekende partij voorgehouden vrees voor eerwraak vanwege haar familie blijkt des te meer uit volgende van haar verklaringen: *"19) U bent dan uit Syrië gevlucht om die uithuwelijking te vermijden? Ja 20) Van wie heeft u daar hulp voor gekregen of heeft u dat alleen allemaal geregeld? Alleen kon ik het niet ik heb dat ook eerder vermeld nl dat mijn oom langs moeders zijde me heeft geholpen. 21) Dan bent u in België terecht gekomen en hoe dan uw huidige man leren kennen? Hoe heb ik mijn man leren kennen: zijn familie kent mijn familie heel goed ik zou niet zeggen dat we bloedverwanten zijn maar toch... Hoe zou ik het vertellen... mijn oom de broer van moeder heeft contact opgenomen met hen (de schoonfamilie van mij-) om mij te helpen vluchten en ik heb dat eerst geweigerd want ik vreesde dat mijn vader mij zou volgen tot in Jordanië. Mijn oom heeft besloten om mij naar het buitenland te laten vluchten niet concreet naar België maar hij wilde voor mij veiligheid hebben. Mijn schoonmoeder nu heeft contact op genomen met mijn moeder en zij heeft haar uitgelegd over het probleem van mijn man met zijn ex."* (gehoor CGVS dd. 07/011/2017, vragen 19-21). Het heeft er naar mening van de Raad dan ook alle schijn van dat tweede verzoekende partij met behulp van haar familie en haar huidige schoonfamilie en in samenspraak met (minstens) haar moeder naar België is gekomen om hier te huwen met eerste verzoekende partij. Het hoeft geen betoog dat hierdoor volledig afbreuk wordt gedaan aan haar bewering Syrië te zijn ontvlucht om uithuwelijking te vermijden en aan haar vrees omwille van haar weigering het slachtoffer te zullen worden van eerwraak.

Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de commissaris-generaal in de tweede bestreden beslissing nog terecht opmerkt dat (i) het zeer opmerkelijk is dat tweede verzoekende partij enerzijds haar familie en haar stam zou ontvlucht zijn uit vrees voor een gedwongen huwelijk, terwijl zij zich anderzijds nota bene vestigt in Gent bij leden van haar eigen familie die allen eveneens oorspronkelijk afkomstig zijn uit Erbid, Jordanië, (ii) zij in januari 2009 in Denemarken een eerste asielaanvraag heeft ingediend, zij toen gebruik maakte van een andere identiteit en zij zelfs toegaf dat zij haar Jordaanse paspoort in Denemarken heeft verscheurd opdat ze haar ware identiteit niet te weten zouden komen, vaststelling welke haar geloofwaardigheid niet ten goede komt en (iii) ook het feit dat zij, ondanks twee eerdere asielaanvragen, nooit inging op de uitnodigingen van de DVZ om haar asielmotieven uiteen te zetten in ernstige mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door haar aangehaalde vrees voor vervolging en haar nood aan bescherming. Tweede verzoekende partij voert in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer tegen deze vaststellingen en overwegingen, die dan ook onverminderd staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.7.3. In het verzoekschrift haalt tweede verzoekende partij daarnaast aan dat zij de vrees van haar partner, eerste verzoekende partij, deelt in geval van terugkeer naar Jordanië. Om wraak te nemen zou de schoonfamilie van eerste verzoekende partij volgens tweede verzoekende partij haar en haar kinderen kunnen bedreigen.

Ook aan deze vrees kan naar het oordeel van de Raad geen geloof worden gehecht. Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat tweede verzoekende partij doorheen de administratieve procedure op geen enkel ogenblik een eigen vrees omwille van de voorgehouden problemen van haar man heeft aangehaald, zelfs niet wanneer tijdens haar tweede gehoor de problematiek van haar man werd besproken (gehoor CGVS dd. 07/11/2017, vragen 44 en volgende). De Raad benadrukt dat het aan tweede verzoekende partij is om voor de diverse asielinstanties de verschillende elementen van haar relaas toe te lichten en alle nodige elementen nodig voor de beoordeling van verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Dat tweede verzoekende partij deze vrees pas voor een eerste keer kenbaar maakt in voorliggend verzoekschrift is veelzeggend en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar geschetste vrees. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat tweede verzoekende partij, blote beweringen van harentwege buiten beschouwing gelaten, op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat de eerwraak die haar man stelt te vrezen ook haar en haar kinderen zou kunnen treffen.

2.7.4. Tweede verzoekende partij haalde tijdens haar gehoren tevens aan dat zij zich niet in Jordanië kan vestigen omdat zij er geen huis heeft en er niemand kent (gehoor CGVS dd. dd. 20/02/2014, vraag 55). Zoals reeds correct wordt aangehaald in de tweede bestreden beslissing blijkt echter uit haar verklaringen dat zij drie zussen heeft die in Jordanië woonachtig zijn (vragenlijst CGVS 3^e VIB, vraag 17). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat tweede verzoekende partij in Jordanië over een degelijk

familiaal netwerk beschikt waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij hierop kan steunen. Dit klemmt des te meer daar hoger werd geoordeeld dat zij niet aannemelijk maakt dat zij wie dan ook van haar familie zou hoeven te vrezen.

2.7.5. Daarnaast stelt de Raad vast dat tweede verzoekende partij aan het einde van het eerste gehoor nog verklaarde: *"68) Wil u nog iets toevoegen?" Ik ben al vijf jaar hier en ik heb het echt moeilijk. Ik ben ziek en ik had kanker. (...) 70) Welke soort kanker heeft u? baarmoeder. 71) Is het onder controle? De dokter zegt dat hij het niet kan uitsluiten dat het zal terugkomen. 72) Wil u nog iets toevoegen? Ik smeeek u mij een statuut te geven want anders krijg ik geen verdere medische behandeling. En mijn kind heeft ook x-benen."* (gehoor CGVS dd. 20/02/2014). Tweede verzoekende partij dient zich echter voor de beoordeling van haar medische problematiek te richten tot de tot de daartoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.7.6. Tot slot haalde tweede verzoekende partij aan niet naar Jordanië te kunnen gaan omwille van haar kinderen: *"(...) waarom zou u niet naar Jordanië terug kunnen gaan? Ik ben al 10 jaar lang hier mijn kinderen zijn hier geboren ze kunnen geen arabisch lezen en schrijven ze zijn goed geïntegreerd waarom zou ik hen martelen en terug naar Jordanië gaan."* en *"Vreest u voor uw kinderen in geval van terugkeer? Voor verschillende redenen: ten eerste (Az begint te wenen): ik leed aan kanker (Az weent verder en zegt sorry) en hier in dit land is het veel veiliger voor mijn kinderen: veel beter dan Jordanië, mijn ziekte is onder controle maar niet verdwenen. Zij zijn hier geboren. Kinderen zonder moeder daar dat is gewoon niet te doen."* (gehoor CGVS dd. 07/11/2017, vragen 37 en 57). Dat de kinderen van tweede verzoekende partij geboren zijn in België, goed geïntegreerd zijn en geen Arabisch lezen of spreken, is echter irrelevant bij de beoordeling van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangevoerde schending van artikel 3 van het Europees Verdrag inzake de uitoefening van de Rechten van het Kind (EVURK), en artikel 24.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, merkt de Raad op dat de belangen van het kind de eerste overweging vormen, doch tweede verzoekende partij gaat er in deze aan voorbij dat het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem/haar al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen dienen door de Staten voorzien te zijn om het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die het nodig heeft voor zijn welzijn en de lidstaten zorgen ervoor dat het gezin in stand kan gehouden worden. Dit is echter niet de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maar behoort tot de bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging. Aangezien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enkel bevoegd is om na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem/haar al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, is ook de algemene verwijzing naar artikel 22bis GW, waarin wordt bepaald als volgt: *"Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit. Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen. Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen. Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen deze rechten van het kind."*, in casu niet dienstig.

2.7.7. De door tweede verzoekende partij neergelegde documenten bevestigen slechts dat zij de Syrische en Jordaanse nationaliteit bezit, wat in het voorgaande niet in twijfel wordt getrokken, en zijn verder niet dienend voor de beoordeling van de feiten die aan de grondslag liggen van haar asielrelaas. De voorgelegde documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

2.7.8.1. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van

vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.7.8.2. In zoverre tweede verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit het voorgaande, toont tweede verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij in Jordanië een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat tweede verzoekende partij in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van tweede verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.7.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan tweede verzoekende partij niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van Vreemdelingenwet. Tweede verzoekende partij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7.10. Waar tweede verzoekende partij vraagt om de tweede bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Tweede verzoekende partij toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de tweede bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 december 2017 ten aanzien van de eerste verzoekende partij wordt vernietigd.

Artikel 2

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 december 2017 ten aanzien van derde verzoekende partij wordt vernietigd.

Artikel 3

De zaak wordt, wat betreft de eerste en de derde verzoekende partij, teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 4

De vluchtelingenstatus wordt de tweede verzoekende partij geweigerd.

Artikel 5

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de tweede verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS